

Dr. Anđelko Runjić, predsjednik Sabora SR Hrvatske, uvodnom će besjedom, večeras na Trgu Republike, svečano otvoriti 29. jugoslavenski festival djeteta

NEKA POČNU DJEČJE SVEČANOSTI

GLASILO SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

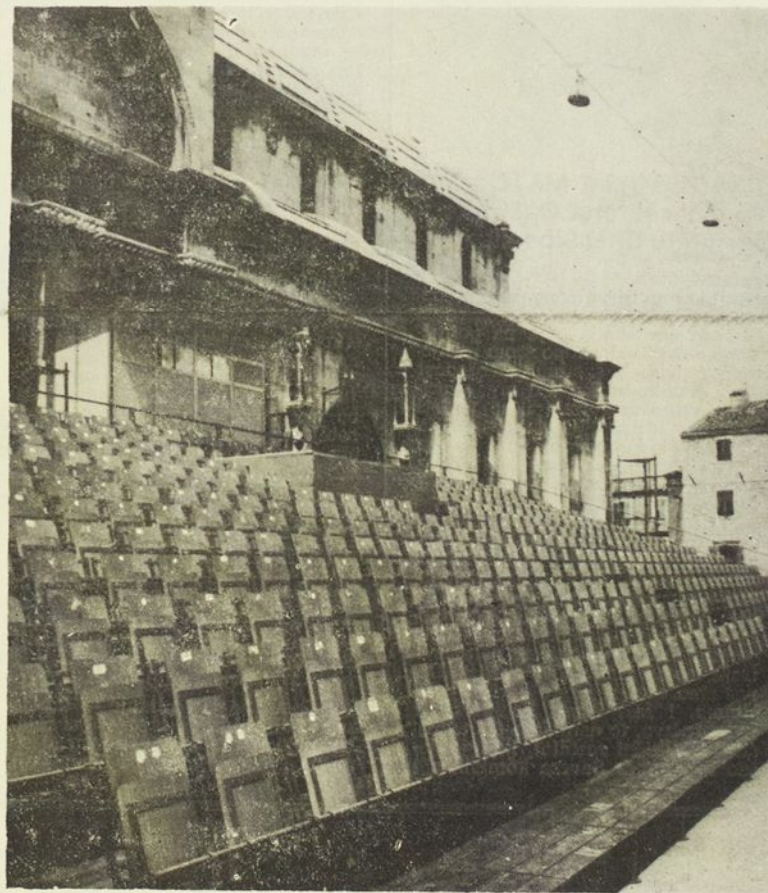
GOD. XXVIII.
Broj 1342

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR
Šibenik, 17. lipnja 1989.

CIJENA
2500 DIN

Šibenik se su- živio sa svojim festivalom

Festival je, možda i nečijom »nepažnjom« gurnut u svijet, nezaustavljivo rastao poput djeteta. Od prvih šest glazbeno-scenskih kolektiva, koji su od 19. do 28. lipnja 1958. godine izvodili glazbene, plesne, dramske i lutkarske predstave za djecu, prve tri izložbe, od prvih gostiju među kojima su bili Mladen Bjažić, Danko Oblak, Vesna Parun i Grigor Vitez, Festival djeteta završava treće desetljeće svoga postojanja sa 77 programa od kojih će sedam izvesti inozemni ansambli u dramskom, lutkarskom, filmskom, likovnom, literarnom, radioničkom i programu na trgovima i ulicama, s dječjim radionicama, studijskim razgovorima, noćnim priredbama za one starije i gostima kojima nitko ne zna broja.

Jutros ovako. A narednih petnaest dana — kartu više!?

Umjesto uvodnika

Da brat bratu bude brat

Treba li uopće reći: sve su odrasle osobe nekad bila djeca. Možda i ne treba. Ili, možda, treba, kako je to, u svom prekrasnom »Malom princu« uradio Antoine de Saint-Exupéry. Ta bajka, napisana za svu djecu, pa, shodno tome, i za male što bivstvuju u već odraslima, jest štivo što promiče iskreno prijateljstvo i drugarstvo.

Neki »Malog princa« nazvaše odom koja vodi prema svijetu (i vremenu) u kojem će ljubav, jednakost, uljudnost, čovjekoljublje, pravednost, sloboda i dobrota biti (i postati, dakle) svakodnevicom.

Nije se tih (vjerujemo mogućih) odrednica naodmet prisjetiti i u danu koji donosi ustoličenja dvadeset i devetog sjatišta djece i odraslih ovog našeg

ispačenog Planeta na kojem, još uvijek, i to ne samo tamo negdje daleko, koračaju mržnja, nejednakost, izgoni, pačenja i opaćine. A barem najmlađi zaslužuju da ne bude tako, da bude (postane i ostane) mnogo ljepše, sretnije, veselije, ljudskije.

Pa je poradi toga na svima nama, posebice na onima koji rade s djecom i stvaraju za njih — da dadu svoj obol očovječenju nehumanih zakoračaja, da prinesu koliko mogu (a svi možemo mnogo, mnogo više nego što nam se to i samima čini) oživotvorenju ljudskosti, bratstva, jedinstva i svajudske ljubavi. Budimo sretni što ovaj drevni Krešimirov grad pridonosi upravo tome.

Podsjećanja

Pokroviteljstvo

predsjednika Tita

»Pred nama je 29. JFD. To je samo još korak, svega godinu dana, do 30. jubilarnog. Kakve nas materijalne prilike do tada očekuju i da li će entuzijazam poslenika na Festivalu i dalje sve održati na istom nivou, teško je reći. Jer, u materijalnoj oskudici i entuzijazam ima svoje granice. Na kraju, moramo se prisjetiti da je pokrovitelj ovog našeg Festivala godinama bio predsjednik Tito. Za nas, koji tu radimo, on je to ostao i dalje, poslije svoje smrti, jer nas u našem poslu neprekidno vodi ideja, koju nam je on svojim pokroviteljstvom ucijepio, a to je upoznavanje kulture u prvom redu svih naših naroda i narodnosti, a onda i kultura naroda sa svih kontinenata, jer se kroz takvo upoznavanje različitosti najbo lje zbližujemo, i na općem jugoslavenskom i na međunarodnom planu«.

Uvodne festivalske
svečanosti

Ptica igre

Po scenariju »Ptica igre« što ga je sačinio splitski spisatelj Jakša Fiamengo redatelj Pero Mioč uvjetovao je predstavu koja će »ustoličiti« ovogodišnju šibensku dječju smotru. U scenskoj realizaciji tog književnog predloška pored domaćih mladih glumačkih snaga sudjeluju Gordana Boban, Oliver Dragojević, Nikša Dulčić, Vili Matula i Mladen Vasari. Taj, kako kažu lepršav program upotpunit će, među inim, klapa »Šibenik« VIS »Tutti frutti«, zborovi »Zdravo maleni« i »Cvrčak«, dječji plesni ansambl zagrebačkog Pionirskog doma i Plesno gledalište iz Celja. Glazbeni brojevi djelo su Alfi Kabilja, Zdenka Runjica, Andreja Pompe i Nenada Ninčevića, scenografi su Branko Friganović i Branko Stojaković, a glazbeni urednik Todor Dedić. Nakon završetka programa bit će priredben vatromet u šibenskoj luci. Poslije njega, zna se, na redu je »Šibenska noć«.

Idejno-političko osposobljavanje članova Saveza komunista

Novi vidici traže nova saznanja

Već u pripremama za Deseti kongres SKJ i Sedmi kongres SKH, a naročito u vremenu od njihova održavanja do danas, ostvaren je u Savezu komunista Hrvatske, kao i u cijelom SKJ, značajan napredak u organiziranju sadržajnog idejno-političkog osposobljavanja i marksističkog obrazovanja. Stvaralački karakter tog idejno-političkog rada izrazio se i sve se više izražava u traganju za pravim odgovorima na otvorena pitanja našeg samoupravnog socijalističkog razvoja, u povećanju konkretnih akcija s revolucionarnim perspektivama i uspješnoj borbi protiv antisamoupravnih idejnih tvorevina i tendencija. U idejnu akciju Saveza komunista Hrvatske unijet je veći stupanj organiziranosti i plodotvornosti. Na toj osnovi značajno su mobilizirane i aktivirane stvaralačke snage Saveza komunista Hrvatske.

Sada je osnovno pitanje da se ta djelatnost dalje nastavi, bolje idejno-politički utemelji, sveobuhvatnije organizira, jer inače postoje opasnosti da narasla društvena angažiranost u izvjesnoj mjeri oslabi. Takav vakuum negativan je višestruko, a naročito u udruženom radu, gdje se onda otvara prostor djelovanju birokratskih i tehnokratskih snaga.

Sljedeći korak na planu unapređivanja idejno-političkog osposobljavanja članova Saveza komunista Hrvatske i radnika u sadašnjem društvu i idejno-političkom trenutku treba da bude, po mom mišljenju, usmjeren u dva pravca.

Prvo, djelovanje na osposobljavanju komunista i radnika za dublje razumijevanje suštine društvenih procesa, za spoznavanje složenosti njihove vlastite, konkretne, neposredne društvene pozicije i mogućnosti pokazivanja i realizacije svoga interesa u svojoj osnovnoj i drugoj organizaciji udruženog rada i šire u društvu. Dalji zadatak je pronalaženje putova samoupravnog rješavanja postojećih proturječnosti i različitosti pojedinih interesa itd., izgrađivanje njihove kritičke svijesti.

Drugo, treba bitno unaprijediti sam način i oblike idejnog rada. Ostati i zadovoljiti se samo održava-

Piše: Zdravko MATOŠIN
izvršni sekretar Općinskog
komiteta SKH Šibenik

njem i organiziranjem raznih predavanja ili sličnih formi ideološko-političkog osposobljavanja na političkim školama, znači, po mom mišljenju, ne vidjeti suštinu i složenost onih realnih kretanja u organizacijama udruženog rada i ne vidjeti sve novo što nastaje u dnevnom životu, što sve ozbiljnije traži i nove načine i sadržaje idejno-političkog rada i osposobljavanja komunista i radnika u cjelini.

Razvijajući politički sistem socijalističkog samoupravljanja, razvijajući i produbljujući samoupravnu organizaciju društva, razvijajući nesvrstanu vanjsku politiku, na bazi principa unutrašnje politike, razvile su se i nove stvaralačke snage radnih ljudi koje su narasle i traže nove vidike, nova znanja. Danas smo veoma čvrsto na tim pozicijama, i kao Savez komunista i kao društvo, te nam sam taj teorijski i praktični rezultat, koji je došao kao napor Saveza komunista i

svih subjektivnih snaga, danas znači samo veću obavezu. Upravo zbog toga, moguće je mnogo brže, intenzivnije i temeljitije vršiti diferencijaciju s raznim idejnim pozicijama i njihovim nosiocima koji se suprotstavljaju našim osnovnim opredjeljenjima.

Međutim, važna preokupacija ideološkog rada i idejne borbe mora biti pitanje kako se u praksi prelamaју sve ove krupne orijentacije. Ideološki rad i idejna borba, još uvijek nisu ovladali ovim elementima.

Uloga organizacija Saveza komunista u idejnom radu, mora biti dvojaka, da pomogne proces osposobljavanja svog člana za idejnu borbu, za teorijski rad, za shvaćanje složenosti odnosa u našem društvu i u svijetu, a, s druge strane, da pomaže osposobljavanju osnovne organizacije Saveza komunista kao cjeline da se može nositi — kao kolektivna snaga — sa složenim procesima odlučivanja u osnovnoj organizaciji udruženog rada, kompleksom udruživanja rada u cjelini i građenjem politike SK općenito. Nedostaje nam takav intenzivan rad na osposobljavanju člana Saveza komunista kao pojedinca i osnovne organizacije kao kolektivne ta za djelovanje u ta dva pravca.

Sljedeća stvar na koju bih želio upozoriti je opasnost od sektarstva, upravo od takve orijentacije, u kojoj bismo se našli ako Savez komunista Hrvatske, u cjelini, uzme problem osposobljavanja samo svojih organizacija, svog članstva, a da ne vidi svoju odgovornost u osposobljavanju drugih subjektivnih snaga u Socijalističkom savezu, u Sindikatu, u Savezu socijalističke omladine, u delegatskom sistemu. Savez komunista Hrvatske nije do sada dovoljno pažnje posvetio problemu osposobljavanja i pomoći drugim organizacijama, koje čine frontu organiziranih socijalističkih snaga, u razvijanju ovog rada. Razumije se, one to ne trebaju raditi na isti način, nego na način koji proizlazi iz zadataka, iz pozicije i uloge tih subjektivnih snaga.

Značajno je i pitanje — tko je zapravo subjekt osposobljavanja, odnosno kakav je odnos između sistema osposobljavanja i člana koji

Uloga organizacije Saveza komunista u idejnom radu mora da bude dvojaka — da pomogne proces osposobljavanja svog člana za idejnu borbu, za teorijski rad, za shvaćanje složenosti odnosa u našem društvu i svijetu, a, s druge strane, da pomaže osposobljavanju osnovne organizacije Saveza komunista kao cjeline da može da se nosi sa složenim procesima odlučivanja u osnovnoj organizaciji udruženog rada

ovaj sistem koristi. Mislim da je član SK još pretežno objekt, a ne subjekt sistema osposobljavanja. Ulažu se napor u pripremi programa, literature (iako nedovoljno), predavača, organizacije rada itd, a ponekad zanemaruje član SK i njegove potrebe u vlastitoj živoj društveno-političkoj praksi u kojoj živi, radi i vodi borbu.

Jedna od slabosti u osposobljavanju je neadekvatna povezanost idejnog osposobljavanja s teorijom i revolucionarnim iskustvom. U nekim organizacijama SK osposobljavanje članova u cjelini se obavlja na pragmatistički način. Ima dosta pojava da se bez teorijskih obrazloženja i zadovoljavajućeg političkog — teorijskog tretmana u radnim sredinama obrazlažu najsloženije društvene pojave i odnosi, na primjer tehnokratizam, pa se zna dogoditi da se zastupaju i tehnokratska rješenja, i to uz parolu borbe za nove odnose. Marksizam u takvim primjerima nije prisutan ni kao sredstvo objašnjenja društvenih problema i mogućnosti socijalističkog rješavanja, a kamoli kao teorija borbe za provođenje Ustava. Organizacija SK koja nije sposobna da odbije ovaj tehnokratski prodor u konkretnoj borbi za razvoj samoupravnih odnosa postaje objektivno sa veznik tehnokratske linije a da toga nije svjesna. Ona se „osvijesti“ tek onda kada dođe do konfliktnih situacija između radnika i poslovoodne strukture. Ovim tendencijama moguće se oduprijeti samo ako osposobljavanje postane sastavni dio revolucionarne akcije, a ne iz ove akcije odvojen proces. Zato osposobljavanje uvijek treba vezivati za konkretne probleme prakse, još više: potrebama promjene prakse mora se zasnovati proces osposobljavanja.

Kada je riječ o ideološkom osposobljavanju komunista i radnih ljudi topće, čini se opravdano ukazati i na potrebu osuvremenjavanja, modernizacije metoda i načina idejnog osposobljavanja Saveza komunista Hrvatske. Još uvijek se zadržava tradicija predavačke aktivnosti i popularnog intepretiranja stavova i odluka, a manje se inzistira na vlastitom doprinosu i korištenju suvremenih saznanja.

Sitnozoz događanja

ZABORAVLJIVE „ŠTETOČINE“

Osamdesetak milijardi starih dinara slilo se ovog proljeća po prošlogodišnjim završnim računima organizacija udruženog rada na žiro-račun Fonda za razvoj nerazvijenih dijelova Općine, a na ime SAS-om utvrđene obaveze o izdvajanju 0,5 posto od dohotka za nerazvijene. Prispjeli iznos je na razini planiranog, ali za šezdesetak milijardi manji od mogućeg, pa utoliko ima povoda i razloga nezadovoljstvu, odnosno apelu Izvršnog vijeća na »zaboravljive« da izmire potpisivanjem spomenutog SAS-a preuzetu obavezu.

Nije ovo, inače, prvi put da Fond za nerazvijene bude zaknut i da se apelima nastoji naplatiti ono što mu pripada. Lani, primjerice, planirano je od 0,5 posto iz dohotka 17 milijardi (starih dinara), ubrano je od toga tek ne-

što više od šest, a Služba društvenog knjigovodstva je izračunala da »zaboravni« Fondu duguju više od 22 milijarde. Iz Skupštine općine upućivani su apeli, ali — bez odjeka, pa se ne bi trebalo iznenaditi ako tako bude i ove godine.

Od sto i desetak potpisnika SAS-a za nerazvijene tridesetak većih nije podmirilo prošlogodišnju obavezu. Neki među njima ni drugu godinu za redom. Lani, primjerice, nijedan od OOUR-a Tvornice elektroda i ferolegura i njena Radna zajednica Zajedničke službe. Ove godine, pak, TEF-ovci su se bitno popravili, jer samo »Održavanje« i »Zajedničke službe« nisu izvršili obavezu iz potpisanog SAS-a. Lani i ove godine, inače, među neplatima za nerazvijene nalazimo TLM-ovu »Valjaonicu« i više radnih

zajednica, pa »Elektru«, »Slobodnu plovidbu«, »Poliplast«, Poduzeće za ceste »Šibenik«, »Primosten«, Veterinarsku stanicu, »Komunalac«, ATP-ov OOUR »Održavanje« i još neke.

Tako, eto, prolaze nerazvijeni dijelovi Općine u dijelu ovdašnjeg udruženog rada. Međutim, ne samo oni. U nimalo povoljnijoj poziciji je i Jugoslavenski festival djeteta koji večeras na Trgu Republike počinje po dvadeset i deveti put. I prema njemu mnogi zaboraviše potpisom ovjerenu, a neizmirenu obavezu. Valjda će je se prisjetiti makar za njegovog petnaestogodnjeg trajanja, a prema nerazvijenima subotnjim odlaskom na selo.

O. JURETA

Putovanje u reforme

Dok svi u ovoj zemlji ne kažu kolike i kakve promjene nam trebaju, s reformama se ne može započeti, bez obzira na to da li je riječ o transformaciji Partije, Socijalističkog saveza, Sindikata, ekonomije ili društva u cjelini. Svaku riječ treba temeljito odvagati, sve alternative odmeriti, a posljedice i efekte pretpostaviti. Zasad smo još u »debatnom klubu«, na višegodišnjem seminaru o temi »Putovanje u reforme«, a kako je to dug i trnovit put, red je da i putovanje potraje. I kada se dobro umorimo od dugog traganja za promjenama, one će valjda i same doći. Tako je u nas uvijek bilo i bit će. Rasprave, razgovori i polemika nadmudrivanja u našim prilikama znače pola obavljena posla (češće i cijeli

posao), zato mi kad o reformama propovijedamo čovjeku se čini kao da smo u njim duboko zagazili. Uostalom, najprije se treba odlučiti tko će sa starta prvi krenuti, red se mora znati, jer kako bi to izgledalo i kakav kaos izazvalo kada bi svi takmaci istodobno zašprintali. Ovako, mi odredimo pravo prvenstva i slijedimo hijerarhijsku logiku uzdužajući se u praktičnost propagirane reformske politike. Partija je shvatila da je došlo vrijeme za njezinu reinkarnaciju pa se upinje svim silama da narodu dokaže kako spremno dočekuje svoj transformirani lik, a pitanja pluralizma, stranačke egzistencije u krilu »fronte« ili izvan njezina pokroviteljstva, rješavat će u hodu... Kažu, »naš hod po mukama« odre-

dit će odnos društvenog i privatnog vlasništva, što bi trebalo značiti da ćemo u slučaju pune afirmacije privatnog kapitala imati na političkoj pozornici višestranački sistem, dok bi prevaga društvenog vlasništva izborila i primat reformiranoj Partiji. Ovakve i slične dileme riješit ćemo savladavanjem teorijskog učenja o modelima socijalizma kao svjetskog procesa, te u budućnost ući na velika vrata, oslobođeni nepoznanica i neizvjesnosti. To što život piše neke posve drugačije stranice, izvan svih naših metafizičkih lamentacija, nikomu ne smeta, jer teorija je i od zbilje izdržljivija, a to što papir može podnijeti živ čovjek bi teško pregrmio bez rana...

D. BLAZEVIĆ

Refleksi tjedna

NIJE DOBRO S BOGOVIMA SE IGRATI

Piše: Petar GARDIJAN

Gledaoci ovoj tjednoj TV emisiji »Teme i dileme« mogli su čuti niz različitih mišljenja o našoj privrednoj, društvenoj i političkoj krizi, te reformi koja bi nas iz te krize trebala izvući. Jedna od ocjena uzroka naše krize je u negiranju potrebe za pluralizmom mišljenja, za konkurencijom više kandidata za privredne i društvene funkcije, te za samostalnošću društveno-političkih organizacija. Bez konkurencije robe (poduzeća) na ekonomskom i konkurencije ideja i programa na kadrovskom, odnosno političkom planu teško je (i nemoguće) dostići standard i demokraciju razvijenog svijeta.

Ustav i zakoni koji će osigurati sistemске mjere za privrednu reformu omogućavaju samostalnosti i odgovornosti rad poslovnih i samoupravnih organa. Očekivati je da će većina poslovnih i samoupravnih organa ovu »slobodu samostalnosti« koristiti pozitivno u cilju bržeg razvoja poduzeća i povećanje standarda radnika. Nije teško predvidjeti da će biti i onih direktora i radničkih savjeta koji će svoja prava krivo koristiti (zloupotrijebiti) radi ostvarivanja vlastitih interesa, a na štetu drugih radnika, razvoja poduzeća i društva u cjelini.

Na natjecajima za rukovodioce proslazit će i oni koji ne nude programe, koji ne ispunjavaju ni formalne kvalifikacijske zahtjeve. Takvi, u pravilu, bez kriterija biraju suradnike — bez formalnih kvalifikacija, poslušne, a njima odane. Često će se po istim kriterijima birati članovi radničkog savjeta, te raznih komisija i odbora. Za ovakve slučajeve latinska poslovice kaže: »Nije dobro s bogovima se igrati!« Mnogi će reći da se i danas dosta direktora i radničkih savjeta na sličan način i bira i ponaša, a da njihova poduzeća ne ostvaruju tako loše poslovne rezultate. I u našoj sredini je bilo, ima da-

nas i bit će sutra, direktora s liderskim i apsolutističkim ponašanjima. Poznati su njihovi poslovni i drugi uspjesi (i neuspjesi), a i što se poduzećima dogodilo nakon njihovog odlaska.

U svijetu je oduvijek bilo, a vjerojatno će tako biti i u budućnosti, manje i više demokratskih rukovodilaca. Suvremeni složeni privredni i društveni razvoj objektivno nameću potrebu timskog rada i odlučivanja. U ovim uvjetima demokracija rukovođenja je prva elementarna pretpostavka da se oslobodi kreativna energija tima, odnosno kreativna energija cijelog kolektiva u svrhu ostvarivanja što uspješnijeg poslovanja.

Socijalizam je masama ljudi postao privlačan i povukao ih svojim parolama pravedne raspodjele rezultata rada, »raspodjele prema radu« i raspodjele poslova po principu »pravi ljudi na prava mjesta«, ali ne ljudi koji samo govore, već onih koji imaju što kazati i znaju to uraditi.

Problem ljudi karijerista, lidera, apsolutista je opći problem, problem svih vremena, svih društava, svih sredina, pa i naše. Njihov je princip izdici se na razinu svoje nenadležnosti i svoje nesposobnosti. U pravilu oni ne žele raditi ono što znaju, već hoće raditi ono što ne znaju, a misle da mogu!

Postavlja se pitanje čemu ulaganja u obrazovanje i osposobljavanje kadrova ako te kadrove netko guši iz straha za svoj položaj, za svoju stolicu.

Na kraju još jedno pitanje: može li se »bogovima« igrati tržišna utakmica za mjesto u Evropi s kraja ovog stoljeća.

Narastanje JFD-a

SIMBOL GRADA

Kada je 5. svibnja 1958. godine u Šibeniku nevelika grupa kulturnjaka zanesenjaka objelodanila odluku o organiziranju Festivala djeteta zasigurno nitko od članova Odbora za organizaciju Prvog festivala nije slutio da će ta, u početku skromna priredba za djecu, uz Katedralu Jurja Dalmatince postati simbolom grada, ali i Jugoslavije u mnogim dijelovima svijeta.

Festival je, možda i nečijom »nepažnjom« gurnut u svijet, nezaustavljivo rastao poput djeteta. Od prvih šest glazbeno-scenskih kolektiva koji su od 19. do 28. lipnja 1958. godine izvodili glazbene, plesne, dramske i lutkarske predstave za djecu, prve tri iziozbe, od prvih gostiju, među kojima su bili Mladen Bjažić, Danko Oblak, Vesna Parun i Grigor Vitez, Festival djeteta završava treće desetljeće svoga postojanja sa 77 programa od kojih će sedam izvesti inozemni ansambli u dramskom, lutkarskom, filmskom, likovnom, literarnom, radioničkom i programu na trgovima i ulicama, s dječjim radionicama, studentskim razgovorima, noćnim priredbama za one starije i gostima kojima nitko ne zna broja.

Festival je postao etablirani dio sistema kulture grada, Republike i zemlje pa čak i svijeta. Put nije bio lak. Izmjenjivali su se i padovi i vrhunci. Gubio se festivalski dan, ali samo do sljedećeg uzleta. I kada bi se očekivalo da će nakon 29 godina uploviti u mirne vode festivalska se budućnost očekuje sa zebnjom i neizvjesnošću.

Sve pošasti ove naše jugoslavenske zbilje koja traje beskrajno dugih desetaka godina uvukle su se i potresaju festivalske redove. Umjesto obogaćivanja i pronalaženja novih nijansi stvaralaštva za djecu u prvom su planu financijske konstrukcije i mučna razmišljanja o tomu kako ih zatvoriti. Novaca je svakim danom sve manje, a bespoštednoj utrci kako ih namaknuti, zna se, umjetnost unaprijed neopravdano gubi.

Premda je proricanje nezahvalan posao, valja vjerovati da će i ovu posljednju, ali i najtežu bitku Festival dobiti. Pa neće valjda ova sumorna vremena trajati doličeka! Možda upravo, naredni 30. jubilarni označi novu prekretnicu, a ovogodišnji 29. ostane u sjećanju kao posljednji u nizu festivala kojeg je zbog ovih ili onih, uglavnom financijskih, razloga trebalo rezati. Nakon zastoja i lutanja obljetnice su uvijek označavale nova, uspješnija razdoblja u životu Festivala djeteta. Uočljivo je to ako se samo letimice prelista njegova kronologija. U petoj godini trajanja 1965. godine postao je jugoslavenski, u 10. godini 1970. programi su udvostručeni, 15. obljetnica obilježena je punim sjajem, pokroviteljstvom Josipa Broza-Tita, uvedenjem priredbi na trgovima i ulicama, a slično je bilo i sa preostale dvije 20. i 25. obljetnicom. Usprkos svim nedaćama što su ga pratile zahvaljujući prije svega neiscrpnom entuzijazu festivalskih radnika Jugoslavenski festival djeteta je opstao i izborio čvrsto mjesto među trajnim vrijednostima kulturnog stvaralaštva. A mnogo toga su mu prigovarali neki zločesti jezici: da na njegovim jaslama zivi cijeli jedan kolektiv u sklopu kojeg je Festival dugo godina djelovao, a nakon odvajanja ostao neraskidivim vezama povezan, da cijela ta petnaestodnevna pompa nije vrijedna tolike pažnje, da ga odrasli pod plaštom manifestacije za djecu koriste za neke svoje ciljeve i interese, pa čak i to da sve skupa Šibeniku ionako ne donosi nikakvu korist pa mu nije ni potrebno. Takve su primjedbe, nažalost, uglavnom dolazile iz krugova Šibenčana. Na taj je način i Festival potvrđivao jedno staro šibensko pravilo (neka mi Šibenčani dio kojih sam i sama (ne)oprostite) da ono što zaista vrijedi najčešće biva uvaženo izvan pa tek nakon toga i u samom gradu. Srećom, spomenuta razmišljanja ostala su malobrojna i osim u kuloarima nikad nisu dobila pravo glasa.

Poduži bi bio popis imena ljudi zaslužnih za ovo što Festival danas znači. Jedno (neka mi ostali ne zamjere) ipak valja izdvojiti. »Svi se mijenjaju osim mene« — samoironično zna kazati Drago Putniković, prvi čovjek Festivala od 1. svibnja 1965. godine i dodaje da se iako mu mandat ističe tek 1992. godine namjerava povući naredne godine. Drago ne samo što je postao festivalska živa institucija već je porušio i neke izmišljene podjele »na stare« koji su svoje odradili i na »mlade«, na kojima svijet ostaje i potvrdio istinu da onose tko ih ima, energiju i svježinu razmišljanja, godine ne mogu oduzeti. Teško se festival može zamisliti bez Drage, čovjeka koji godinama sve konce drži u svojim rukama.

Može li se uopće početak ljeta u Šibeniku zamisliti bez festivalske gužve i cijele one atmosfere koja se uvuče u svaki kutak najmanje kale, koja nas trgne iz naše šibenske zatvorenosti, barem nakratko probudi usnulu urbanu svijest i podsjeti da možemo mnogo, mnogo više učiniti za sebe i svoj grad. Zbog toga volim Festival djeteta, ali i želim što nakon 1. srpnja ni ove godine neće ostaviti tragove.

Ali, to nije krivnja Festivala već nas koji ostajemo.

MARINA RADIC

EKOLOGIJA

BAGEROM I DROBILICOM DO ČISTOĆE I LJEPOTE

Beton je u našem turizmu bio nešto slično kruškovcu. U vremenu početaka »boljeg života«, naime, taj je liker smatran elitnim, baš kao što je »nobl« bilo, mješalicama sakriti svaki prirodni kamen i tako se valjda približiti pro birljivom gostu. Gdje je takvog prosuđivanja — pameti nema, niti to bilo kakve veze ima s osluškivanjem tržišta na Zapadu, gdje je oduvijek, a osobito u posljednjih desetak godina trend prirode i prirodnog poprimio tolike razmjere da je postao načinom života i razmišljanja.

Služaj Zaborića sigurno je u ovome, šibenskom, dijelu Dalmacije jedini primjer »povratne informacije«. U početku, dakle, bijahu beton i privatna mula. Naš je socijalistički čovjek, kada mu je netko već dopustio, točnije, nije se protivio, uz kuću pored mora, automobil u dvorištu želio i samo korak do broda, praveći tako male, ali samo njegove »Scorpiose« na kojima se svakom sa strane vrlo brzo trudio pokazati dole seže njegova jurisdikcija.

Dvanaest takvih nakaznih građevina u Zaboriću sagrađenih bez ikakve dozvole, a uzgredno, i na mjestu koje čamac niti od čega ne može zaštititi, u posljednja dva mjeseca prekopao je bager, raskrstivši tako i fizički barem s jednim dijelom razmišljanja u kojima je isključivo interes »privatne obale« zatirao svaki

kolektivizam ovoga sela u kome se do jučer nisu mogli nazrijeti obrisi bilo kakvog identiteta. Sa dosta sumnji i lutanja i jedino sa sviješću da se nešto treba promijeniti, iz mjesne zajednice potekao je prijedlog.

I sva je sreća da nanovo nije pobijedio beton, već daleko efektivnije i praktičnije razmišljanje pretočeno danas u šljuncanu plažu dužu oko tristo metara, koja će po konačnom uređenju sigurno ponijeti epitet jedne od najljepših. Kada govori o »receptu«, predsjednik Odbora za uređenje plaže u Zaboriću Zlatko Strbinić kaže da je u ovome slučaju došlo do najvažnije promjene — one u glavama. Nakon toga, bager, drobilica i prosta fizička snaga lako urede ostalo.

U travnju su razrovali mulu, nakon toga »ih ubacili u drobilicu«, a konačan produkt nasuli, napravivši tako »prirodan« nastavak već poznate prirodne i pješčane zaboričke plaže. Sezdeset domaćinstava sudjelovalo je u ovoj dobrovoljnoj akciji plativši pedeset starih milijuna, ima ih koji su obećali sudjelovati kada budu mogli, a najveća je pobjeda, kaže Strbinić, što su prvenstveno mladi listom bili za ovakvo uređenje, shvativši da gostu od kojega žive mogu i moraju pružiti sredinu u kojoj će zaboravljeni, prirodni kamen uz

Dvanaest nakaznih građevina podignutih bez ikakve dozvole, a uzgredno, i na mjestu koje čamac niti od čega ne može zaštititi, u posljednja dva mjeseca prokopao je bager raskrstivši tako i fizički barem s jednim dijelom razmišljanja u kojima je isključivo interes »privatne obale« zatirao svaki kolektivizam ovoga sela u kome se do jučer nisu mogli nazrijeti obrisi bilo kakvog identiteta

mir njihova mjesta biti osnovni adut razvoja.

Bilo je, i ima otpora. Ali kako govore i Zlatko Strbinić i Jadran Gović, to neka budu problemi tih ljudi. Sama činjenica da je pobijedio ovakav koncept govori da ih nije mnogo i u korist istine da za bilo kakvu pomisao na turističku djelatnost ne bi trebalo biti dovoljno samo »podići kuću pod ploču«, a sve izvan toga — kako bude, smatrajući egzotikom prljavštinu bez imalo zelenila, a prženje na užarenom betonu jednim i krajnjim dometom ponude.

Vodeni takvim poduzetničkim motivom što će se više struko vratiti, uređuju ogradni zidovi od sivog kamena, kupili su i petnaestak palmi koje će zasadi duž plaže, a u centru mjesta i jednu petmetarsku. Na drugoj strani uvala uređuju se vezovi i sve će opet biti »na svome«, samo drugačije razmješteno, iako i ništa više neće biti kao prije. Uređenje plaže sigurno će povući nove akcije, a problem zaslada ostaje u održavanju napravljenog.

To će ujedno biti ispit i za mjesno Turističko društvo, koje se kao i mnoga ostala bave najviše menadžerstvom pri iznajmljivanju soba, a neka Zaborić bude prigrjer kako rušenje može značiti novu kvalitetu, zajedno sa sasvim običnom drobilicom kao odličnim sredstvom za popravljivanje devastirane obale. I to je ekologija, ne skupa, ali preskupa u svim drugim slučajevima.

B. PERISA

Pokrenuli smo inicijativu za ustanovljenje nagrade »Ante Frua«

Sinonim Šubićevca i Jadrije

Naša redakcija ne odustaje. Inicijativa o ustanovljavanju ekološke nagrade »Ante Frua« nije niti približno naišla na odjek kakav smo očekivali, ali mi smo i dalje čvrsto uvjereni da nam trud nije uzaludan. Vjerujemo da će se pojaviti neki ljudi ili neke institucije koji će nas podržati u nastojanjima da barem jednom simboličnom nagradom ili priznanjem stimuliramo ljude da »prirodu učine prirodom, a ljude ljudskim«.

Do tada mi ćemo razgovarati s ljudima što su veći dio svog života posvetili prirodi prenoseći tu ljubav i na druge svojim iskustvom ili osobnim primjerom. Toj plejadi divnih ljudi pripada i MIRA LAMBASA, profesorica biologije, jedna od onih dobro znanih zaljubljenika prirode i grada Šibenika, kakvi su bili Ivo Jadronja, Đuro Veleglavec, Bruno Ungarovi ili Ante Frua.

— Svim srcem podržavam inicijativu da se ekološka nagrada nazove imenom barba Ante Frue. Ta ideja, ma od koga da je došla, vrlo je humana i plemenita jer Ante Frua je bio i ostao sinonim Šubićevca i Jadrije. Ovaj grad niti je imao, a ne vjerujem da će ikad imati, nekog čovjeka sličnog Anti Frui. Ono što je on radio i kako je on volio prirodu, grad i ljude to se ne može nigdje dobiti. To je nešto što se rodi sa čovjekom. Ako se ustanovi takva nagrada ona mora simbolizirati šumu ili jedno stablo, a samu inicijativu bi trebalo propagirati kroz škole, trebalo bi angažirati nastavnike i učenike jer jedino oni mogu, a znam i iz osobnog iskustva, da i žele, da nešto korisno urade za sebe, svoju sredinu ili svoj grad.

Akcija mora biti zasnovana na dobrovoljnom učešću i potrebom da se nešto uradi s voljom, jer svaki drugi način znači prinoranje, a od toga koristi nema. Prošla sam

M. Lambaša

Svim srcem podržavam inicijativu da se ekološka nagrada nazove imenom barba Ante Frue. Ta ideja, ma od koga da je došla, vrlo je humana i plemenita jer Ante Frua je bio i ostao sinonim Šubićevca i Jadrije. Ovaj grad niti je imao, a ne vjerujem da će ikad imati, nekog čovjeka sličnog Anti Frui — veli Mira Lambaša

puno sličnih akcija, organizirala sa učenicima niz izložbi dječjih radova, bioloških grupa i dobro znam što znači takav rad među djecom.

Ekologija je kultura koju treba postupno razvijati, ona nije formula ili definicija i jedino miran i pregalački rad mogu donijeti rezultate. A mi u Šibeniku imamo štošta toga uraditi. Taj naš Šubićevac, biser u oku postao je teška, poput kamena, teška suza i rana koju ćemo teško izliječiti. Nisam za osude kojima neki pribjegavaju kad govore o zagađenosti Šibenika. Ovaj grad je postao dio globalnog svjetskog problema očuvanja čovjekove sredine jer je radio ono što je morao i što se tada činilo najkorisnijim. Nitko nikada, u to sam sigurna, nije namjerno htio generacijama koje su već sada stasale ostaviti ovoliko problema. Vremena za ispravljanje tih propusta još uvijek ima, ali treba pronaći ljude koji će sve to pokretati koji će animirati druge i organizirati akcije svih vrsta. Ne vrijedi se puno oslanjati na neku masovnost to znam iz vlastitog iskustva.

Nadam se da još uvijek ima ljudi u ovom gradu kojima je jako stalo da se nešto pokrene i važno napravi. Okrenimo se mladima oni su puni želje i inicijative, kod njih ima dovoljno energije koju treba pravilno usmjeriti i iskoristiti. Mi stariji možemo puno pomoći savjetima, iskustvom i znanjem koje nije niti malo niti beznačajno.

Svaka inicijativa koja vodi ka humanijem životu i humanijim uvjetima je izvanredna i kao takvu treba je podržavati i nastojati oplemeniti. Takvu smatram i ovu započetu akciju o ustanovljavanju ekološke nagrade »Ante Frua«.

N. URUKALO

OVO NIJE JAVNA PLAŽA

»Za nekoliko milijardi, koliko nas je koštala ova akcija, danas se malo toga može napraviti. Uz svakodnevnim rad nekolicina ljudi, ali financijsko sudjelovanje mnogih, uređili smo plažu koja će prvenstveno biti plaža Zaborićana i njihovih gostiju. Prirodno ćemo ograničiti promet automobila, zidicama osigurati kupaće, a nećemo ugraditi niti pitku vodu, da bi se što manje priljalo. Vjerujem da će Zaborić, od »zadnje rupe na svirali«, ukoliko ne napravimo kakvu glupost, postati atraktivno turističko mjesto« — govori Zlatko Strbinić.

Što je prouzročilo nesporazume u ražinskom Centru za aluminij

Prelivena čaša (laboratorij ske) tolerancije

Moj rad i rad CAL-a stalno se osporavaju, jer sam svojedobno srezao neka ponašanja i privilegije koje su mnogi u laboratoriju uživali. Nekad se tamo mjesečno radilo preko 50 sati prekovremeno, a sada je to svedeno na 6 do 7 sati.

V. Guberina

Sukob nastao na relaciji direktor-Kemijski laboratorij nije niti pokušao otkloniti, ili barem ublažiti, Savjet sastavljen uglavnom od predstavnika osnivača CAL-a, čiji se stvarni interes sveo tek na rješavanje nekih kadrovsko-stambenih križaljki. Vrijeme je polako teklo i umjesto stvarnog okretanja svakodnevnim zadacima sukobi unutar CAL-a sve su se više produbljivali izazivajući nove proturječnosti i gomilu novih problema

Što se uistinu krije u pozadini jednog otvorenog sukoba koji u ražinskom Centru za aluminij tinja već duže vrijeme? Zašto se jedino u ovoj radnoj organizaciji, koja još uvijek nosi naziv »u osnivanju« u dva navrata nije uspjelo održati godišnju skupštinu sindikata, već se za to treba tražiti intervencija Općinskog sindikalnog vijeća? Što se dogodilo sa samoupravljanjem i ostalim pravima iz radnog odnosa, za koje velik broj radnika iz obraćunске jedinice Kemijski laboratorij, kažu da su im grubo uskraćena i narušena? Da li je, i koliko CAL radna organizacija direktora Vinka Guberine, a koliko ostalih zaposlenih napose većeg dijela radnika Kemijskog laboratorija, inače davno prije označenih kao glasna opozicija unutar kuće čiji je osnovni zadatak naučno istraživački rad?

Zašto radnici Kemijskog laboratorija uporno nastoje dokazati da im nije mjesto u CAL-u i zbog toga traže izdvajanje iz te sredine? Na čijoj je strani sindikat koji se našao u procjepu jedne priče za koju svaka sukobljena strana ima svoju istinu, svoju interpretaciju i svoju ocjenu? Hoće li, konačno, netko presjesti Gordijev čvor gomile nesporazuma, međusobnog optuživanja, sudskog dokazivanja i svega onog što obično volimo nazvati lošim međuljudskim odnosima?

To su samo neka od pitanja čijim se sadržajima trenutno ispiraju mnoga usta u tvornici ražinskih aluminijaša, ali i pitanja koja su našu profesionalnu znatiželju dovela pred vrata Centra za aluminij, točnije u Kemijski laboratorij koji je dio ove radne organizacije, ali i njen najžešći kritičar i najljući protivnik.

Bez pretenzija da prosuđujemo ili određujemo gradaciju bilo čije krivice u cijelom slučaju, čija je dužina već zaokružena jednim petogodišnjim razdobljem, pokušavamo rasvijetliti dio vrlo dugačke i komplicirane priče za koju svaka od sukobljenih strana ima svojih argumenata i misli da je u pravu.

Sve je započelo prije pet godina, tvrde Višnja Vranković, glavni inženjer analitičkog laboratorija i Dujo Verović, Marijan Zorica, Boško Antunac i Ante Lovrić, radnici laboratorija i sindikalni aktivisti, kad je rukovodstvo CAL-a krenulo sa izradom organizacijske sheme nemajući pritom realnih kriterija za stvarne i konkretne radne zadatke. Inženjerijski kadar iz Kemijskog laboratorija hitro je reagirao prigovorom rukovodstvu da takva poslovna politika nalikuje građnji kuće odozgo, što je odmah izazvalo oštar sukob koji je još više produbljen nakon našeg saznanja da su nam sva prava kojim smo raspolagali prije priključivanja CAL-u jednostavno uskraćena.

Sukob nastao na relaciji direktor — Kemijski laboratorij nije niti pokušao otkloniti, ili ga barem ublažiti spomenuti Savjet sastavljen uglavnom od predstavnika osnivača CAL-a, čiji se stvarni interes sveo tek na rješavanje nekih kadrovsko-stambenih križaljki. Vrijeme je polako teklo i umjesto stvarnog okretanja svakodnevnim zadacima sukobi unutar CAL-a su se sve više produbljivali izazivajući nove proturječnosti i gomilu novih problema.

Naprsto smo planuli, nastavljajući svoje viđenje slučaja radnici Kemijskog laboratorija, kad je direktor Guberina samoinicijativno na svoju ruku, odredio novu visinu startnih osnovica zaposlenih u CAL-u, premda je više nego jasno da je to jedino mogao uraditi Savjet na osnovi prijedloga Centralne komisije za vrednovanje poslova i radnih zadataka SOUR-a. U takvoj utakmici naša je bodovna lista bila znatno siromašnija nego kod ostalog dijela CAL-a, a kap koja je prelila čašu naše tolerancije stigla je iz OOUR-a kojem smo ranije pripa-

bez odjeka u CAL-u. Tim povodom sastaje se Komitet za ONO i DSZ radne organizacije i raspravlja o ovom slučaju čiji se konačni epilog niti ne naslućuje. Neka u to vrijeme šibenski Sud vraća predmet nazad uz obrazloženje da je nede finiran i nepotpun. Uz dosta novih elemenata laboranti tada šire svoju optužnicu protiv direktora Guberine i njegovih odluka tražeći rasformiranje CAL-a i vraćanje Kemijskog onamo gdje je prije pripajala CAL-u i pripadalo.

Nastupilo je novo razdoblje iščekivanja odluke suda, kažu laboranti, do koje nismo nikad došli jer je naša predstava jednostavno prosljeđena u Split i sada se tamo nalazi kod suca Berovića. Tko stopira donošenje odluke i da li su u igru oko CAL-a upletene i neke privatne veze? — pitanje je koje postavljaju radnici laboratorija.

U već otvorenu i žestoku konfrontaciju uključuje se i Koordinacija sindikata SOUR-a. Nakon niza obavljenih konzultacija, sastanaka i pokretanja zahtjeva laboranata na Centralnom radničkom savjetu

lugama laboratorija koji 98 posto vlastitih poslova obavlja za proizvodne pogone, a tek 2 posto za ostale potrebe i potrebe CAL-a. Nadalje, ostaje dilema kako je moguće tražiti sudjelovanje radnika laboratorija u praćenju nekog stručnog ili naučnog rada, a da se taj rad materijalno ne vrednuje. Pitanje je, ističu dalje, koliko je CAL po sadašnjem statusu politički stvorena organizacija, a koliko organizacija nastala iz stvarnih potreba SOUR-a industrije aluminija.

No, što o svemu ovom misli i govori druga, prozvana strana?

Direktor V. Guberina: — Što se tiče zahtjeva Kemijskog laboratorija o izdvajanju iz CAL-a, mogu reći da protiv takvog zahtjeva nemam ništa protiv. Neka idu, ali je pitanje tok će ih primiti. Zašto je ovaj laboratorij ušao u sastav CAL-a to je stvar elaborata o ekonomskoj opravdanosti koji sam ja naslijedio. Na to pitanje treba da odgovore kreatori same ideje o formiranju CAL-a. U sadašnjem sastavu Izvršnog odbora sindikata samo su radnici Kemijskog laboratorija koji pod utjecajem Višnje Vranković i njenih istomišljenika stvaraju ovakvo raspoloženje u radnoj organizaciji. Rasprava o CAL-u se ne može voditi na ovaj način. Takvu raspravu treba otvoriti na razini SOUR-a uz prisustvo stručnih ljudi. CAL ima program rada, ima ugovore sa fakultetima i poduzećima, surađujemo s naučnim institucijama, održavamo veze sa Privrednom komorom Jugoslavije i mnogim velikim sistemima u našoj zemlji. Druga je stvar što u našem SOUR-u nema dovoljno interesa za naše izvještaje. Ja sam osobno sudjelovao u realizaciji 41 projekta koje smo ovdje koncipirali. Svatko koga interesira rad CAL-a može dobiti redovne šestomjesečne izvještaje o našem radu, a da ne govorimo o godišnjim izvještajima i urednim nalazima SDK. Sve to ovdje postoji arhivirano i dokumentirano. I pored toga napadi iz laboratorija ne prestaju. Moj rad i rad CAL-a se stalno osporavaju jer sam svojevremeno srezao neka ponašanja i privilegije koje su mnogi u laboratoriju uživali. Nekad se tamo mjesečno radilo preko 50 sati prekovremeno, a sada je to svedeno na 6-7 sati. Između ostalog praksa je bila da umjesto dvojice izvršilaca na radnom mjestu bude samo jedan, a sad su uvedene kontrole, čak i noću, pa ako nekoga nema na radnom mjestu slijede sankcije. Tim mjerama ugrozio sam pozicije pojedinaca koji kroz sindikat i uz pomoć Višnje Vranković negiraju svaki pokušaj da se ozbiljno radi, zaključio je direktor Guberina.

N. URUKALO
Snimci: V. POLIC

V. Vranković

Sudski postupak što su ga pokrenuli laboranti nije u CAL-u ostao bez odjeka

B. Antunac

dali i koji je također izvršio neke kakve promjene startnih osnovica. Suočeni s takvim razvojem događaja i nemoćni pred pravnim objašnjenjima da ništa ne možemo samoupravno odlučivati zbog specifičnog statusa radne organizacije, odlučujemo se za pokretanje sudskog postupka pred Sudom udruženog rada u Šibeniku. Prije toga o takvoj mogućnosti upoznali smo i Savjet CAL-a koji je, po svemu sudeći, naša upozorenja primio sasvim neozbiljno.

Sudski postupak što su ga sada već ogorčeni laboranti pokrenuli, vrijeme će pokazati, nije ostao

SOUR-a o izdvajanju iz CAL-a, donosi se odluka o tome da se krene na konstituiranje radne organizacije.

Farsa oko konstituiranja je potrajala puna četiri mjeseca, kažu laboranti, da bi nam na kraju bilo rečeno kako se ne možemo formirati kao radna organizacija jer je na snagu stupio novi Zakon o poduzećima. Zašto i kome je trebala farsa i maltretiranje ljudi, ostaje i dalje otvoreno pitanje.

Priča radnika ovog dijela CAL-a nije ovim završena. Potpuno otvorene ostaju dileme oko toga koliko je stvarna potreba CAL-a za us-

Dopis iz Drniša

Nemar u čuvanju ljudske okoline

Više puta (i parcijalno) spominjali smo u »Sibenskom listu« sve muke građana Drniša proistekle nemarom u čuvanju ljudske okoline. Đuro Perlić, politolog istaknuti »zeleći« (umjesto planiranog intervjua) ustupio nam je svoj tekst. Ekološkim tekstovima javljao se u »Slobodnoj Dalmaciji« i na radio Drnišu. Mnogi i sada imitiraju njegov naslov »Drniš, grad za smrad«. Usput nam je izjavio da želi dovesti u Drniš Branku Borić, komentatoriku RTV Zagreb. Istaknimo još da se sve ove nedaće odnose i na Sibenik, jer Cikola se sa svim splavinama, nažalost, ulijeva u Krku.

»Obično su ljetni programi radio stanica puni poziva na more, na kupanje, na užitke koje pruža pučina, a glazbene kulise prepune šuma valova i kliktaja galebova. Pri tome ponude slušaocima kao da su namijenjene stanovnicima Kalifornije, Floride ili bar srednjoameričkog zapada. I pri tome, naravno, ne mislimo da ideološku osnovu te ponude, već isključivo na nivo cijena objekata i mjesta koja se reklamiraju. I, naravno, ne mislimo ni na gužvu za kruh od brašna tipa 850 koja je sve veća. A ne mislimo ni na mlijeko, jer, znate, vrućine su, ono se lako kvari i bolje ga je ne piti. I trebate u to uvjeriti svoju djecu, jer ako ne piju lako pokvarljivo mlijeko, bit će zdravija.

I puno je još toga na što ne mislimo, ili bolje na što smo prisiljeni da mislimo. To je smrad naš svagdašnji.

Čikolski most potencijalni je vidikovac za divni kanjon i tursku utvrdu na njegovom vrhu. Da, to stoji, ali je i centar nepodnošljivog smrada koji se stvara iz otvorene kanalizacije, otpadnih voda klaonice i pogona »Dalmacijavina«. A Cikola uporna i neuviđavna i ljeti neće da teče, pa neće. A stanovnici koji su u susjedstvu uporno šute, valjda su se aklimatizirali, a i vide da im višegodišnji protesti odgovornima nisu pomogli, pa što će. A zgodan je taj smrad, stranci čim uđu u Drniš, vide i osjete da je to grad s razvijenom klaoničkom industrijom i savršeno propusnom kanalizacijom. Jednako tako savršeno su propusne i mnogobrojne septičke jame u elitnom (što se urbanista tiče) naselju Fenečevina. Zgodno je što je to brežuljkast kraj pa iscjedak iz jame nikad ne ostaje vlasniku već u principu odlazi susjedima.

Posebno idiličnu sliku pružaju drniški kontejneri za smeće. Zašto bi stanovnici oko čikolskog mosta uživali u miomirisima kad oni u kontejnerima mogu biti ravnomjerno raspoređeni diljem nasred divnog dalmatinskog gradića Drniša na rubu uzorno obrađenog Petrova polja.

Opet nam padoše na pamet stanovnici Kalifornije, Floride ili bar srednjoameričkog zapada. Bilo bi nam strahovito žao kad bismo znali i da i njih muče ove iste civilizacijske brige kao i nas u Drnišu.

SLOBODAN GRUBAC

Tijesno

Četiri inspektora za četiri gosta

Ime Srećka Pavića iz Tijesna — posljednje se vrijeme prilično proćulo. Pavić je, naime, prije nekih mjesec dana otvorio prvi privatni hotel na našem području. Ne čudi stoga ni činjenica da Paviću ovih dana mnogi navraćaju od novinara do inspektora.

— Moj objekt ima 20 soba prve kategorije sa dvije stotine sjedećih mjesta u restoranu, ali mislim da to nije nikakvo čudo. Naime, većina susjeda oko mene također ima po dvadesetak soba za iznajmljivanje ali se, naravno, te sobe vode na nekoliko imena i, eto, u tome je sva mudrost. Ja sam moj objekt nazvao pravim imenom i to je sve — kaže Pavić.

Zanimalo nas je koliko zapošljava radnika, naročito poslije saznanja da sam radi i u kuhinji.

— Pa, za sada imam petnaest radnika, jer sam bio primoran uzeti kompanjona, ali mislim da se i ona odredba o maksimumu od 10 radnika neće više tako striktno poštovati. Vidite, ja sam pravnik i kao pravnik nisam mogao imati sve do sada restoran nego samo grill ili konobu, jer je restoran jedna viša kategorija turističke usluge. I, eto, tako saznajemo u razgovoru da je Pavić počeo od grila, a došao do hotela u koji je uložio najmanje milijun i pol zapadnonjemačkih maraka. Pavić je uređio i obalu sa nekoliko vezova u što je također uložio 5 tisuća maraka, a bio je primoran investirati i nekoliko uličnih rasvjetnih tijela. O razumijevanju susjeda za ta njegova ulaganja za zajednička dobra neće da puno govori, ali zato kaže

da prilično dobro surađuje sa mjesnom zajednicom, »Rastovcem«.

Sto je s općinskim organima? pitamo dalje pošto smo razgovor i započeli uvidom u tek pristiglo rješenje Suca za prekršaje na punih deset strana?!

— Kod nas su propisi takvi da je čovjek objektivno primoran stalno biti u prekršaju i onda kad to zaista ne želi. Vidite, ja za svakog radnika moram izgubiti 8 dana da ga prijavim i da on dobije sve potrebne papire. Kazne su za mene ovdje jedna obična odmazda, jer čovjeka osim te kazne ništa ne primorava da poslije postupi drugačije. Ja mogu, naprimjer, platiti kaz-

nu i opet činiti isti prekršaj! Pa i ti porezi! Uopće mi se ne određuje porez po mojim knjigama nego po slobodnoj procjeni inspektora! U Njemačkoj, gdje sam ranije radio slične poslove, ja uopće ne bih plaćao direktni porez, zbog recimo ulaganja za uređenje mjesta, zapošljavanja novih radnika i slično. Evo samo današnji primjer. Imam u hotelu četiri gosta, a jutros mi na vrata došla četiri inspektora! To je za mene poniženje. Kao da sam lopov ako sam privatnik!

I tako, malo pomalo, ovaj smo naš razgovor priveli kraju. Spomenuta četiri gosta sjedila su za drugim stolom.

J. PETRINA

Raslina

„Rupičasta“ idiličnost

Kada novinarski zadatak glasi: ispitati kako teku pripreme za turističku sezonu u Raslini, onda prva, neizbježna reakcija glasi: teško da se s njim odvrta. Jer, po logici stvari trebalo bi se najprije upitati da li je Raslina uopće turističko mjesto, bez obzira na to što pripada zoni Nacionalnog parka Krka. To će vam potvrditi i njen prvi čovjek Božo Alviž kad kaže: »Ovo vam je selo tek na početku otvaranja prema turizmu i proći će valjda još dosta vremena da se on u ovom dijelu Pruljanskog jezera doista i razigra.«

Dakle, jedno je sigurno, Raslina nije ni Primošten, ni Vodic, ni Pirovac... Jer, ovdje se turisti danas broje na prste, a u srcu sezone ih je tek stotinjak. To su uglavnom oni »vjerni« koji, a to se, ipak sve više osjeća, dobro znaju širiti famu o Raslini kao tihom, simpatičnom i za godišnji odmor kao izmišljenom mjestu. Sve ovo trebalo bi, doduše, tek uvrstiti u propagandne materijale, pa onda još otvoriti turist-biro, evidentirati iznajmljivače, kategorizirati sobe itd.

No, što je, tu je, pa da ipak vidimo kakve će to novine dočekati ovogodišnje raslinske goste. Kao prvo, na zadovoljstvo ne samo gostujućih, ovdje je prije mjesec dana otvorena trafika. Drugo,

i posljednje, od 1. svibnja postavljeno je dvadesetak kontejnera, a redovito ih prazne radnici vodičke komunalne organizacije »Leć«. Obala će, po svedu sudeći, kako kaže predsjednik Alviž, ostati bez dodatne »šminke«. »Svake godine traže od nas da im kažemo što nam treba. Već smo u nekoliko navrata slali zahtjev za bager kako bismo sredili dvije naše uvale i stali na kraj neugodnim mirisima koji se iz njih šire, ali nikad nismo dobili odgovor. Slao sam zahtjeve i u Komandu u Split, ali ponovila se ista priča.«

I uljepšavanje plaže, uređene inače prošle godine, ostaje neizvjesno. Mjesna zajednica nema novaca, pa bi, shodno tome, pijesak trebala platiti Zajednica za komunalnu djelatnost.

»S njenim tajnikom Jakovom Pažaninom nikako da nađemo zajednički jezik, pa smo prije dvadesetak dana ovdje organizirali sastanak s predsjednikom Općinskog komiteta za komunalne poslove. Obraćao je rješenje naših problema, a oni se prvenstveno odnose na prodavaonice. »Sibenik« su, ima ih dvije, a nisu nikakve. Htjeli bismo novi, suvremeniji opskrbni centar koji bi zadovoljavao potrebe i mještana i gostiju, no, kako sada

stvari stoje, sa »Sibenkom« nemamo nikakvih šansi — tvrdi Alviž.

»Nije svako zlo za zlo«, komentira ovdašnji mještani Zarko Alviž, »jer jedan od dućana koji se nalazi u privatnoj kući, nije renoviran od kada je otvoren, pa je prava atrakcija za sve turiste!«

Salu na stranu, do nje nije Milivoju Lokasu, njenom poslovodu koji dodaje da je prava šteta što jedno mjesto kao Raslina nema prodavaonicu otvorenu non-stop. To je nužno, posebno u vrijeme sezone i ovdje gdje svu perspektivu polažemo na turizam. »A što se tiče opskrbe, ističe Lokas, ona za sada zadovoljava. Trudit ćemo se da tako bude i u ljetnim mjesecima. Jedino što opada kupovna moć.«

Svakog putnika i namjernika valjalo bi ovdje upozoriti na još nešto. Ako se želite pošteno odmoriti u Raslini to podrazumijeva i odvikavanje od većine civilizacijskih navika. Zaboravite mesarice, voćarnice, pošte, ambulante, benzinske stanice. Dopušteno je imati samo dobar apetit jer ga se odlično može zadovoljiti kod »Marka Polaa«, »Tina« ili u »Sidru«, a to su već poznate raslinske ugostiteljske kuće.

J. ERCEG

Raport s radova na obnovi tvrđave sv. Nikole

Složno oko povijesti za turizam

Ona div-tvrđava što kao ukleta nijemo stajala na kraju šibenskog izlaznog, morskog puteljka, nanovo u sebi, sve češće osjeća ljudski dah. Život joj se približio kraju nakon što je više od četiri stoljeća prkosila osvajačima, vjetru i moru. Pored nje je Sveti Nikola doskora provodio svoju djecu — putnike kao pored zapuštenog srednjovjekovnog groba šibenske povijesti i romantična sjeta na prohujala vremena je nestajala s prolaskom plovila pod noćnim zvukom rastojećih zvijezda. Da, baš odušu ugroženosti, ali tamo gdje su ugroženi obično se pojave i spasioči, a ima ih raznih. Prvo slovo o ugroženosti. Vrijeme i rastinje na zidovima ovog zdanja, što ima oris padajuće zvijezde, stvorili su trošnost. To je posebno izraženo na strani prema lici Šibenika jer su tamo vjetrovi nataložili između opeka dosta plodnih čestica zemlje i sjemenja. Uz malo vlage i sunca korijenje je učinilo svoje istiskivajući opeku.

A sad ćemo malo o spašavanju. Udružena turistička privreda Šibenika (kako vam lijepo zvuči ovo udružena) spriječit će smrt tvrđave i sačuvati dio obraza i šibenske povijesti. I tako u nedjelju živućeg ljeta gospodnjeg dio svog rada su tamo ugrađivali radnici iz Vinkovaca, Zagreba, kosovski pečalbari, a bome i šibenski direktori Josu Šupe i Vinko Matošić. Viđena su i lica iz sindikalnog rukovodstva, iz

»Komunara«. Sve u svemu prilična živost za jedan dan što nosi ime nedjelja.

Okolo tvrđave, niz zidove, visili su, ali i radili, šibenski speleolozi na svom prvom ekono-mičnijem zadatku. Općinski zavod za zaštitu spomenika kulture im pokloni vjeru da će očistiti raslinje i spriječiti daljnje rušenje. U jurišu na rad mladi sudionik — speleolog Zdenko Matošić na čas je zaboravio da nije dovoljno paziti svoje postojanje samo dok si na užetu već i dok koračaš nogama pa je proleto kroz nezaštićeni otvor u utrobu tvrđave. Epilog: lom obiju ruku i nogu. Bolno sjećanje će biti jedina posljedica i — nauk. Njegov iskustveni drug, pročelnik speleološkog odsjeka na zidu tvrđave je pronašao nešto uzi otvor na vršnom zidu tvrđave, pa kako nije mogao i sam leći do dna uspio je samo dospjeti do napukle potkrovljenice. Valjda će i on ponešto naučiti.

U nedjeljno popodne otočnici šibenčani s »Valjeva« mašu dvojici višecih Eš i Ziki, a oni marljivo rukama pasu li pasu travu i korov što im je daleko ugodnije od zaštitne maske, sredstva za zaštitu i mršavljenje tokom polijevanja zidova jakim herbicidom što im ga odredi prof. Cuzela, onaj prvi od zaštite spomenika. Pozdravi ih sirenom i većina zapovjednika drugih plovila. Zapaženi su i oni koji kanočalom provjeravaju da li su na zidu ljudi ili neke tropske čovjekolike spodobе.

U svoje dobre, možda i ružne ratne dane »Sveti Nikola« je brojio 40 vojničkih duša, kasnije nešto više austro-ugar-skih sužanjskih ali vjerojatno nije imao ovako kriznih, a raspoloženi i složni radničko-planinarskih što mu uz turističke novce vraćaju zdravlje za mnogi naredni sat povijesti.

Da li bi se davno upokojeni Mlečanin Michele Sammicchieli, graditelj padajuće zvižde, složio sa ovakvim tu-

Okolo tvrđave Sv. Nikole, niz zidove, visili su, ali i radili, šibenski speleolozi na svom prvom ekono-mičnijem (bolje reći plaćenom) zadatku. Općinski zavod za zaštitu spomenika kulture povjerio im je zadatak da s te utvrde otklone raslinje i tako spriječe daljnje propadanje

rističkim oporavkom njegova djela, nije znano, ali znoj predaka šibenskih bit će zadovoljan spriječenim umiranjem njihova postojanja i radanjem novih korisnih svrha ako ne zbog Nikoline djece — putnika i turista, ono zbog okolnosti da su se na istom poslu sjedinili i ACY i »Solaris« i Nacionalni park »Krka« i druge turističke šibenske duše. Složno oko povijesti. Nazdravlje.

M. STANOSEVIĆ

Druga runda

FRKA ZBOG KOMFORTNIH AUTOBUSA

Ako se dan po jutru poznaje, onda se sa sigurnošću može tvrditi da će ovogodišnje šibensko ljeto biti izuzetno — prometno zbrinuto, obogaćeno de luxe ponudom trgovačke robe i posve zabavno.

Potvrdu rečenju tvrdnji moguće je naći svugdje pomalo, dovoljno je učiniti dir po gradu i bližom okolicom mu. No, podimo redom, primjeri su i tako najbolja ilustracija svake tvrdnje.

Poljana maršala Tita — zamišljena kao ventil za odušak motoriziranim namjernicima, posebno strancima koji, stigavši u grad, ne umiju, za razliku od domaćina, pronaći sve one kutke i zakutke pogodne za parking, postala je stjecište i mjesto ostave vozila isključivo domaće registracije čiji vlasnici imaju običaj da zasjednu u neki od brojnih kafića i inih ugostiteljskih objekata, što ne isključuje i druge potrebe, naravno. I dok se po koje strano vozilo i ugura na mjesto predviđeno za parking, to je praktično nemoguće turističkim i agencijskim autobusima poradi kojih je zapravo i oslobođen prostor Poljane. S obzirom na različitost mišljenja vezano za problem, izdajamo sljedeće: čemu frka, pa nemaju li turističke agencije, posebno strane, i tako visoke i komfornе autobuse da je moguće razgledati grad bez da se izlazi van? Slažem se.

Prostor površ Bilica Donjih — na improviziranom parking-u za potrebe vlastitih vozila što na automobile podsjećaju grupa Roma formirala privremeno obitavalište i trgovinu. Sretnicima koji se po prvi put zapute ka biseru šibenske turističke ponude, Slapovima Krke, i ne znajući za čudi ceste prema Tromilji i dalje, još manje da su ušli u teritorij Nacionalnog parka »Krka«, gospodara vode i svega uz vodu, moguće je utaziti potrebu za suvenirima de luxe kategorije — rodama, čaplama i sličnom drvenarijom, a sve po pogodbenim cijenama. Ako im to ne bude dovoljno, pogledu otvoreni dlan je odista ugođaj. A ugođaj i jest.

Prostor na Šubićevcu, po tko zna koji put planiran za izgradnju sportskog rekreativnog centra, još donedavno vojna kasarna — najveći dio prostora je zauzeo zabavni park. Puca se zračnom puškom, jaše na konjima što se vrte u krug, izvode egzibicije na automobilima što ne troše skupo gorivo. I glazba, dostupna uhu okolnih stanara i puno dalje, svira bez prestanka.

Primjera bi se moglo navesti mnogo više.

Ali čemu, bitno je da će biti veselo, raznoliko i nevskakidašnje.

NAŠA ANKETA

„Svako mjesto svoju feštu ima“

»Svako mjesto svoju feštu ima...«, dobro nam je poznata pjesma koju su šibenčani do sada pjevali onako ispod glasa, kao po nekom običaju. Sada bi je trebali pjevati mnogo glasnije jer će imati svoju feštu makar se ona zvala »Šibenska noć« i makar se održavala tek po drugi put. Što žele, čemu se nadaju i kakvu vrstu zabave priželjkiju, pitali smo četvoricu naših sugrađana.

IVO DESPOT (39), trener: — Podržavam ideju da se i ove godine organizira »Šibenska noć« i drago mi je da će grad živnuti jer se baš i ne možemo pohvaliti osobitom živošću društvenog života u toku godine. Vjerujem da će se na obali regulirati promet kako valja i da će dežurni milicionari kako se ne bi dogodilo da automobili »uguše« lijepe dalmatinske pjesme klape. Isto tako bi trebalo cijene pića i jela koja će se nuditi tokom noći, svesti na jednu razumnu visinu da budu za svačiji džep.

ALENKA MARTINOVIĆ (18), ugostiteljska radnica: — Voljela bih da »Šibenska noć« postane tradicija jer je ovaj grad zaista za službu. Prošle godine sam se oduševila raznolikošću sadržaja i bogatim programom pa se nadam da će se i ove godine sve to ponoviti u još boljem izdanju. Drago mi je da su sve generacije mogle pronaći nešto interesantno za sebe i uopće, da se zbilo nešto novo i osvježavajuće. Šibenik ima mnogo kulturno-umjetničkih društava pa prema tome i predispozicije za pravu organizaciju ovakve noći.

DRAGO KRISTEK (36), električar: — Prošle sam godine aktivno sudjelovao na

»Šibenskoj noći« kao pjevač klape »Solaris«. Bilo je izuzetno lijepo a to potkrepljuje i podatak da smo pjevali do pet i po ujutro. Bilo bi dobro kad bi se sve ponovilo. Bitno je da bude pravi štimung i da se radi spontano a ne po nekakvoj unaprijed utvrđenoj shemi. Možda bi klape trebale »upasti« u raniju uru i da se rasporede na određena mjesta u gradu pa pjevaju istovremeno. Na šandovima bi trebalo biti dovoljno jela i pića do ujutro tako da ne postane hrane već oko 11 sati.

ROZARIO PALIĆ (24), privatni zanatlija: — Bilo bi super kada bi se svake godine održavala »Šibenska noć«. Neobično volim slušati klape i glazbu pa ću svakako biti na obali. Naravno, osim toga lijepo je biti u masi ljudi i osjetiti da ovaj grad živi i da se otvara ka novim vidovima zabave, da pulsira. Mislim da prema takvom štimungu nitko ne može ostati ravnodušan i da će strani gosti koji trenutno borave u Šibeniku konačno doživjeti nešto zašto su i došli u našu zemlju. Trebalo bi da je toga više.

Tekst: M. JUKIĆ
Snimci: V. POLIĆ

Muzička škola na kraju nastave godine

Završava nastava u radnoj jedinici za muzičko obrazovanje Centra za odgoj i usmjerenje obrazovanja u Šibeniku. U toku su godišnji i završni ispiti, kao i produžna nastava. Rezultati ovogodišnjeg rada bit će poznati koncem mjeseca, dok se javna djelatnost škole već može sumirati. Ova radna jedinica je brojnim nastupima svojih učenika bila uključena u kulturni život Šibenika. Bilo je ukupno 17 priredbi na kojima su 324 učenika izvela 222 točke različitih programa.

Podjela učeničkih knjižica i svjedodžbi je u srijedu, 28. lipnja 1989. godine u 10 sati.

Paralelno sa završetkom ove školske godine planira se nova školska, 1989/90. godina, pa škola organizira primanje novih učenika. Audicija je 19. i 20. i 21. lipnja 1989. od 9 do 12 i od 17 do 19 sati za djecu i omladinu od 7 do 18 godina.

Budući učenici moći će izabrati klavir, harmoniku, violinu, violoncello, blok flautu i solo pjevanje.

Proslava godišnjice mature

Bivši učenici Ekonomske škole koji su klupe napustili 1964. godine, 17. lipnja slave 25. godišnjicu mature.

Dolazeći iz svih krajeva zemlje na proslavi će se okupiti 40-tak učenika i deset njihovih profesora. Polaganjem cvijeća na grobove osvježiti će se uspomena na umrle drugove i profesore, a obavezna prozivka u starim razredima podsjetit će na davno prošle školske dane. Središnji dio proslave, izlet i svečani ručak priredit će se na Roškom slapu.

FESTIVALSKA DOGAĐANJA

Nedjelja

»ROCKERETA NA ČAVCI«

Počinja priredbaška druženja. One koje zanima ples i glazba nedjeljni program će uistinu obradovati. U Katedrali je koncert pod nazivom »Mladi talenti«, a na Ljetnoj pozornici okupit će se ljubitelji lijepih pokreta: Plesno gledalište iz Celja izvodi »Rockeretu«, a Splitski balet nazvan »Karneval životinja«. Navečer, u Zagrebačkoj ulici prikazat će se domaći film (melodrama) »Cavka« u režiji Miše Radivojevića.

Ponedjeljak

»ČUDOTVORNI DJEČAK«

U ponedjeljak, nakon otvaranja izložbe dječje knjige, zakazana je prva press-konferencija. Poslije podne (18 sati) ispred crkvice sv. Krševan imaju nastup ulični pjevači i pjesnici. Na ljetnoj pozornici predstaviti će se prvi inozemni ansambl — Kazalište »Calidoscopio« iz Buenos Airesa prikazat će »Priče iz Argentine« — autor i režiser je Claudio Hochman. »Čudotvorni dječak«, poljski film u boji (režija W. Dabal) otvara »dosje« M. Relje.

Utorak

»MORSKO PLAVO«

Kazalište će biti mjesto izvedbe komada »Regoč« što ga je na temelju predloška Ivane Brlić-Mazuranić priredio Dubravko Bibanović. To je predstava Dječjeg kazališta »Ognjen Prica« iz Osijeka. Te večeri na Ljetnoj pozornici nastupa Dramsko kazalište »Konstantin Veličkov« iz Pazara (Bugarska). Izvest će komad »Morsko plavo« u režiji Marije Ganeve. Brojnu publiku imat će, zasigurno, te večeri istočnonjemački film »Princ zečjeg srca« u režiji Friedricha Guntera. Izvedba je u Zagrebačkoj ulici.

Srijeda

»KRILATA KRAVA«

Nastavljaju se festivalske igre. U Kazalištu (početak u 19 sati) Narodno pozorište »Toša Jovanović« iz Zrenjanina daje lutkarsku predstavu »Krilata krava« spisatelja Stevana Pešića. Režiser je Srđoljub Stanković. Istoga dana (ispred kavane »Medulić«) Argentinci izvode predstavu »Hvala« u režiji C. Hochmana. »Šibenska mladost pjeva« — radi se o nastupu triju pjevačkih ansambala — moći će se »snimiti« na Ljetnoj pozornici, a film večeri je sovjetska melodrama »Taj nevaljalac Sidorov«.

Četvrtak

DOBRI »KUĆNI DUH«

»Proradila« je i pozornica na trgu ispred Doma boraca: Narodno pozorište »Toša Jovanović« izvest će komad »Razbrajalice« (autor Lilijska Arsenov). Tu zrenjaninsku predstavu režirala je autorica. U 18 sati, ispred kavane »Medulić«, kazalište »Invito« (Lecco, Italija) daje »Uličnu paradu«, a u Kazalištu ansambl Mladog gledatelja iz sovjetskog grada Tallina predstaviti će se komadom »Kućni duh«. Poljski film »Prijatelj velikog davola« (žanr fantastike) daje se u Zagrebačkoj ulici.

Petak

NOVA ŠEHerezADA

Kazalište »Calidoscopio« iz Buenos Airesa — dodite pa se uvjerite — prikazuje zanimljivu izvedbu pod nazivom »Gracias«. Termin u Kazalištu (početak u 19 sati) rezerviran je za goste iz Poljske: Državno kazalište lutaka »Arlekin« iz Lodza prikazuje komad što ga je po pučkim motivima sačinio Henryk Jurkowski, a režirao Stanisław Ochmansk. Navečer je projekcija sovjetsko-sirijskog filma (bajka, u boji) »Nove priče iz Šeherezade« u režiji Tahira Sabirova.

ŠIBENSKI UGOĐAJ

Na rubu

DRUŽENJE DO KASNO U NOĆ

Ne živi Festival samo u svijesti Šibenčana. Postoji jedan ogroman broj ljudi iz svih krajeva Jugoslavije, koji su neraskidivim sponama vezani za njega, bilo kao selektori-urednici, voditelji radionica i raznih festivalskih službi, referenti na studijskim razgovorima, ili kao redatelji i glumci. Ali, ne daje samo grad Festivalu, nego i Festival gradu, oživljavajući ga u vrijeme

svoga trajanja i stvarajući u njemu specifičnu atmosferu. Već u jutarnjim satima djeca rade u radionicama, održavaju se studijski razgovori i press-konferencije, poslije podne na trgovima i ulicama igraju se predstave, u večernjim satima teku službeni programi, da bi sve to završilo noćnim programima i druženjem u Festivalnom klubu do kasno u noć.

Radionice

»ZUJALICE« POKRAJ »KOMARCA«

U sklopu ovogodišnjeg JFD-a radit će i četiri radionice za koje je pretpostaviti (na temelju prošlogodišnjih iskustava) da će privući povelik broj šibenskih mališana. Informativnu radionicu — koju tvore novinarska radionica i radio-radionica nazvana »Zujalice« — »drži« pod svojim okriljem Marina Radić, Lutkarsku radionicu vode Jelena Sitar i Igor Cvetko, radionicu animiranog filma »preuzeo« je Predrag Ostojić, dok su na čelu dječjeg festivalskog kluba »Komarac« Ljiljana Glavina i Ksenija Rožman. Potonja tri festivalska radionička ulomka smještena su u Domu boraca i omladine.

Ples i glazba

KARNEVAL

Trg šibenskih palih boraca, Katedrala, će se održavati plesni i glazbeni sastavi. Zagreba dat će cjelovečernji plesni program. U 19 sati nastupit će Mandolinski orkestar iz Splita. U 20 sati je o glazbenicima koji su se iskazali na festivalu. U 21 sati je o glazbenicima koji su se iskazali na festivalu. U 22 sati je o glazbenicima koji su se iskazali na festivalu. U 23 sati je o glazbenicima koji su se iskazali na festivalu. U 24 sati je o glazbenicima koji su se iskazali na festivalu.

Strani ansambli

ULIČNA PARADA

U sklopu ovogodišnje šibenske dječje smotre nastupit će i nekoliko stranih ansambala. Argentinsko kazalište »Calidoscopio« izvest će »Priče iz Argentine«, teatar »Invito« iz talijanskog grada Lecco priredit će tzv. Uličnu paradu, a gosti iz susjedne Bugarske (Dramsko kazalište »Konstantin Veličkov«) predstaviti će se komadom »Morsko plavo« autora Valerija Petrova u režiji Marije Ganeve. Gosti iz Argentine imat će još nastup — bit će to scenska transplantacija Hoshmanova djela »Hvala«, Kazalište mladog gledatelja iz Tallina (SSSR) donosi nam predstavu »Kućni duh«, a Državno kazalište lutaka »Arlekin« iz poljskog grada Lodza gostuje s predstavom »Poljska pučka šopka«, »Lutkarski show za dvije ruke« donosi nam slovački umjetnik Michal Hraška.

Film

PRINC ZEČJE

Filmski program što ga je uredio Miroslav ce nađe se tu i bakica) biti zanimljiv. »Princ zečjeg srca« (istočnonjemački), »Prijatelj veseloga« (sovjetski), »Svijet Abbota i Costella« (američki), naš film »Letači velikog neba«, engleski »Mač u kamenju«, te domaća komedija »Razdača« da će se filmovi prikazivati u Zagrebačkoj naravno, nema!

FESTIVALSKI

urjuje spoznaja što je Festival zafunkcionirao u krvotoku građana. Postao je njihov nevidljivi dio, a to svaki festivalski gost osjeća, vidi i cijeni. I to je dio života koji nas promovira u red vrhunskih svjetskih festivala. I, eto, Šibenik, barem ovih petnaestak dana biti svjetska kulturna metropola i metropolnost, metafora djetinjstva kakvog bismo poželjeli svoj djeci na svijetu

EVOTINJA

Kulturna pozornica mjesta su na kojima se Pionirski dom »Marko Orešković« iz Šibenika na koncertu pod nazivom »Mladi talenati« mladi solisti na instrumentima — riječnim muzičkim natjecanjima. Priredila »Rockeratu« (Plesno gledalište iz Zagreba) i »Baletni studio te ustanove« predstaviti »Ples Perica i Branka Trumbića«, na »Radost pjeva« osigurava nastupe zbora »Djevojačkog zbora Srednjoškolskog Šibenika Savić.

likarstvo i poezija

DOBRO DOŠLI PJESNICI

U sklopu ovogodišnjeg JFD-a (i to u srijedu, 19. lipnja), ispred kavane »Medulić«, s početkom u 19,30 sati, svoje govore će čitati Zvonimir Balog, Ismet Memić, Jakša Fiamengo, Dragan Lukić, Zdravko Obrenović, Stojan Tarapuzić i Olja Gavrilović. Poete neće biti sami, društvo će im činiti (i pjevati, dakako) zbor »Zdravo maleni« pod ravnanjem Zlate Bašić. Što se tiče likovnog festivalskog predstavljanja — neće ga nedostajati. U srijedu, 18. lipnja, u Domu boraca i omladine bit će otvorena izložba dječjih likovnih radova, Marlena Stupica iz Ljubljane predložit će svoje ilustracije u Muzeju, izložba skulptura Dragana Kwiatkowskog (Zadar) udomit će se u galeriji Krševan, a izložba scenskih objekata Jote Zajeca bit će razgledljiva u foajeu kazališta. Izložba dječje knjige naći će mjesto u Domu boraca i omladine.

EG SRCA

Velja obećava da će gledaoci (a osim dječji i mladi) »Princ zečjeg srca« (poljski), »Nove priče iz Šeherezade« (poljski), »Prijatelj Ben« (američki), »Putnik«, američki crtani film u boji i određeno vrijeme. Valja pripomenuti i uvijek počinjati u 21 sat. Ulaznica,

Za svakog ponešto

OSEBUJNE FESTIVALSKA NOĆI

Zamišljene kao osebujna nadopuna selektorskog (i inog) programa, Festivalne noći postale su, nema dvojbe, svima prihvatljiv program. Tako će, zasigurno, biti i ove godine. Nakon »Šibenske noći« koja se priređuje nakon svečanog otvaranja JFD, Šibenčani i gosti grada imat će prilike vidjeti više kvalitetnih programa. Održavat će se uglavnom na trgovima i ulicama. Koncert klape »Bonaca« održat će se u nedjelju, 18. lipnja, a potom, iz večeri u večer, predstaviti će se ovim redom: u atriju Muzeja Gradski komorni orkestar i Višnja Mažuran, pa klapa »Trogir«, u galeriji Krševan zadarski studentski teatar »Tokar« prikazat će dramu »Izgubljeni zeleni san«, a »Kolo« će na Ljetnoj pozornici imati cjelovečernji nastup. Cabaret »Guignol« iz Zadra izvodi »Klaunove«, pa potom nastupa Vodička glazba, slijede ih zajedničko predstavljanje zbora »Penzioner« i KUD »Sloga« iz Pakova Sela, a Ljubica Bukić izvodit će šansone. »Pazikuće« je naslov komada što će ga u galeriji

Krševan predvesti Zagrebačko kazalište mladih, Plesni ansambl iz Seula moći će se gledati na Trgu dr. I. Ribara, a jedan drugi inozemni ansambl — orkestar »S. Barbara« iz Muggie, bit će »vidljiv« na Trgu šibenskih palih boraca. Festivalne noći zaključit će dva domaća »sastava« — to su ansambl »Dalmatino« iz Murtera i Šibenska glazba. Uistinu, za svakog ponešto.

Riječ selektora

ODABIR NIJE BIO LAK

Sve što se na ovogodišnjoj šibenskoj dječjoj smotri bude gledalo, slušalo ili radilo »uokvirili« su urednici kojima nije bilo lako obaviti selekciju. Za dramski program pobrinuo se Ivo Brešan, lutkarski je sastavio Zvonimir Joković, glazbene sastave (i pojedince) odabrao je Vidosav Bagur, filmske projekcije »uobličio« je Mate Relja, literarni program je »po mjeri« Ranka Risojevića, radionice su pod kontrolom Nikše Eterovića, a studijski program vodi Miroslav Vrabec. Jedan od urednika, Ivo Brešan, veli: »Festival je, bez sumnje, slika u malome svega onoga što se zbiva u jugoslavenskom stvaralaštvu za djecu. Sa žaljenjem moramo konstatirati da je to stvaralaštvo iz godine u godinu siromašnije, da teatri, pa čak i oni koji su namijenjeni djeci, sve manje rade dječje predstave, a ono što rade sve manje ima raskoši i sjaja nekadašnjih spektakala. Sve to, naravno, mora se odraziti i na Festivalu.

Vrijeme sadašnje

Bitno je prožimanje kultura

Sve je spremno. Zaduženja, ona dugotrajna i kompleksna, davno su podijeljena, pa, u osnovnom svom dijelu, i realizirana. Operativne zadatke, one važne, kratkotrajne, one od sata u sat i iz dana u dan uigrana ekipa rješava kontinuirano. Samo neka nas posluži vrijeme i Festival može početi. Govoriti o problemima bilo bi licemjerno i posve neoriginalno. Svi skupa davimo se u njima, ali smo svjesni i situacije i vremena. Osnovno je ovaj Festival oteti vremenu, sačuvati ga u njegovoj osnovnoj bitnosti, ne vulgarizirati ga i ne podvoditi pod nazivnik dnevno-politikanstkih opredjeljenja.

Naše opredjeljenje je dugogodišnja konstanta na liniji jasne uloge, svrhe, biti i cilja ovog Festivala. Ono što je relevantno, vremenom provjereno, kvalitetom dokazano, estetski i etički pozitivno valorizirano ne treba mijenjati za ljubav efemernih egzibicionizama. Osnovna zadaća jest dalje razvijati afirmativne valere kreativnog, estetskog, kulturološkog, informativnog i općeljudskog. Bitna je sinteza svih različitosti u novi i bogatiji spoj, bitno je prožimanje kultura, a ono se ostvaruje upoznavanjem i tolerancijom, a ne razdvajanjem, diobama, isključivostima i pravom na isključivo i posljednje arbitarsko mišljenje.

Svako pretjerivanje škodi istini, škodi kreativnosti, škodi duhovnosti. Ono je neukus, a Festival ne bi smio biti poligon takvim opredjeljenjima. Razlikama treba dati pozitivni a ne negativni predznak i razvijati ih u pravcu i znaku pozitivnog predznaka. U takvim okolnostima koje smo sami proizveli, Festival nam je potrebniji nego ikada. Onakav kako je čuvan i njegovan, kao paradigma koegzistencije kultura i afirmativnog umjetničkog stvaralaštva.

Šibenik će još jedanput otvoriti svoja vrata svijetu i umjetnosti, s posebnim akcentom na umjetnosti za najmlađe, ponuditi će svoju zdravu ljudsku otvorenost. On to čini već tri desetljeća, pa i u ovom, za sve nas, teškom vremenu to pokazuje. Grad je izdvojio velika sredstva, a što se Festival više približava, sve je više konkretna pomoć brojnih šibenskih radnih kolektiva. Vrlo teško bi bilo sve to pobrojiti i navesti sve organizacije i pojedince čije nas razumijevanje često gane i još više obveže. Naoko, sve to mogu biti i sitnice, ali bez njih bi bilo nemoguće održavati i njegovati ovaj Festival.

Ohrabruje nas spoznaja što je Festival zafunkcionirao u krvotoku naših građana. Postao je njihov neodjeljivi dio, a to svaki festivalski gost osjeća, vidi i cijeni. I to je dio kvalitete koja nas promovira u red vrhunskih svjetskih festivala. I, eto, Šibenik će, barem ovih petnaestak dana, biti svjetska kulturna metropola i metropola mladosti, metafora djetinjstva kakvog bismo poželjeli svoj djeci na svijetu.

Imamo mi i svojih slabosti. Doduše, mi te slabosti ne planiramo i sustavno ne proizvodimo, one se javljaju kao pepeo iz silnog procesa sagorijevanja. Svaku dobromjernu i konstruktivnu kritiku spremni smo prihvatiti, prijedloge razmotriti i nastojati usvojiti.

Svojim sugrađanima, djeci i roditeljima, preporučujemo da iskoriste ovo vrijeme protoka divnih programa, radosti i igre, koji će za ovih petnaestak dana obasjavati naš grad.

Drago Putniković
direktor JFD-a

Nogomet

Nekompletnost nije opravdanje

Nogometaši »Sibenika« posljednju rundu maratonske drugoligaške utrke za bodove dočekuju rasterećeni neizvjesnosti i imperativa pobjede. Dugo su se »crveni« držali u krugu kandidata za ulazak među prvoligaše. »Sibenik« je nedvojbeno, što je i ovo prvenstvo pokazalo, imao vrlo kvalitetnu momčad, igrački spremnu i za veće domete. Po mišljenju mnogih stručnjaka ravnu ostalima od kojih će dvije, još ovog vikenda, ući na prvoligaška vrata.

Naš drugoligaš je, međutim, u toj konkurenciji, prije svega sa »Borcem« i »Olimpijom« (vjerovatno će te dvije momčadi postati prvoligaši) zaostao teoretski i praktički za tri nedostizna boda u finalu prvenstva. »Sibenik«, dakle, kao ni u više pokušaja da se domogne elitnog društva — nije uspio.

U našim ranijim osvrtima tu, i tamo, smo isticali neke od razloga zbog kojih Sibenčani nisu uspjeli naći onaj odlučan korak ka jednoj od pozicija za visoko društvo. Ovog puta, analizirajući neke dolazimo do sljedeće konstatacije. Momčad sa Šubičevca je prije svega najčešće bila nekompletna što se i te kako odrazilo na igru »crvenih« u gostima. Ozljeđe, žuti i crveni kartoni često su desetkovali redove »Sibenika« koji je bodove u gostima gubio od objektivno za klasu slabijeg protivnika. Zatim pretjeran je bio strah od gostiju na Šubičevcu, sa kaznama se previše taktiziralo bez osobitog razloga jer bi tako protivnici bili nadigrani. Istina bilo je kako smo spomenuli i drugih razloga za neuspjeh. Ali, neuspjeh, ipak uvjetno rečeno. Jer prije početka prvenstva vodstvo Kluba je pred sobom postavilo, samo jedan cilj — opstanak u jedinstvenoj drugoj ligi (!?).

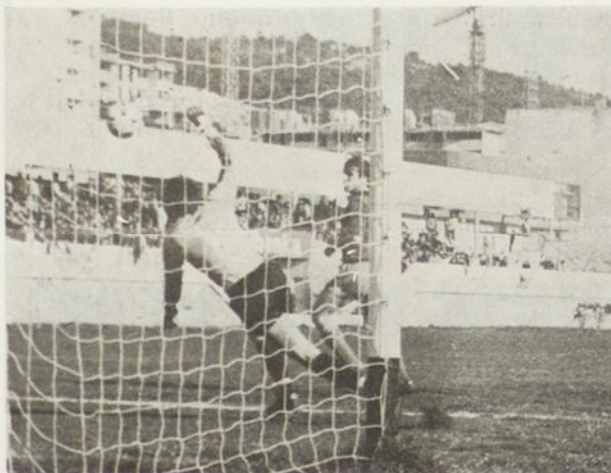
»ŠIBENIK« POBJEDNIK

Nogometaši »Sibenika« postali su pobjednici nogometnog Kupa na području Nogometnog saveza Šibenik. Oni su u finalu pobijedili momčad »Vodica« sa 2:0 i plasirali se u završnicu Kupa na području Dalmacije. Tako će do finala odigrati susrete sa »Velesbitom« iz Benkovca i »Primorcem« iz Stobreča.

No, da se ipak vratimo prošlonedjeljnom nadmetanju sa »Pelisterom«, bolje kazano okršaju u kojemu su se »crveni« pobjedom oprostili od svojih navijača. Zaslužili su pljesak, za razliku od glavnog suca Sumara. Treba priznati da je igra bila u dobrom dijelu vrlo gruba, da su gosti pokušali prljavom igrom isprovocirati domaćina. I u tome su uspjeli. A sudac Sumar iz Hrasnice u takvoj igri čini se da je od domaćih igrača vidio nogosječe koje je »velikodušno« »nagradiio« s tri žuta i isto toliko crvenih kartona. Tako nešto, zaista, na Šubičevcu nikada nismo doživjeli. A u posljednjih nekoliko godina svjedoci smo jedne zaista nadahnuće i profinjene, tehnički dotjerane igre koju njeguje momčad našeg drugoligaša.

Sibenčani će sutra (nedjelja) na posljednje ovosezonsko putovanje. Odlaze »Sutjeski« u Nikšić. Da se ne izgubi tradicija, opet nekompletni (što ovaj put nije važno) — sigurno bez isključivih Godinića i Maretića. Na posljednjoj utakmici od »crvenog« su se dresa oprostili Bilić (vraća se u »Hajduk«), Računica i Pešić (odlaze na odsluženje vojnog roka). Derbi prvenstva, međutim igra se pred banjalučkom publikom. Njihovom je »Borcu« protiv »Proletera« dovoljan bod za povratak među prvoligaše. Isto tako »Olimpija« na gostovanju u Bačkoj Palanci »juri« bod za prvoligaško društvo. Dakako, i zadnje kolo još može donijeti iznenađenje.

P. POPOVIC

Jedriličarstvo

NOVI VAL U „VALU“

Jedra jedriličarskog kluba »Val« hvataju više od polovine natjecateljskog kalendara, bilo je zavidnih uspjeha u kriterijskim regatama klase »Lasera«, uspješna je bila i posada u klasi »470«, posebna novost je solidna obnova brodovlja što naročito važi za pionirsku klasu »Optimist« za koju »valovci« tvrde da je kamen temeljac na kojem bi trebalo graditi budućnost kluba.

No put do te budućnosti, čini se vrlo teškim, jer »Valu« danas nedostaje trener profesionalac ili honorarac koji bi stručnim i odgovornim radom, posebno u klasi »Optimist«, mogao držati na okupu značajniji broj djece iz čijih bi se redova jedinstvenom selekcijom mogli izdvojiti perspektivni i kvalitetni natjecatelji.

Pored sasvim normalnih sportskih ambicija, intencije uprave kluba su i stvaranja uvjeta koji će mladima pružiti mogućnosti širenja pomorske kulture u sportskom i edukativnom smislu, jer je očito da takav nivo nedostaje mladima Sibenčanima bez obzira na to što žive u gradu koji se nalazi na moru. Uz to, jedriličari misle u suradnji sa Narodnom tehnikom stvoriti mogućnosti bavljenja brodomodelarstvom što bi sigurno pomoglo da »Val« ostvari uvjete za jedan kontinuirani rad koji jedino na tako postavljenim osnovama može dati nekakav

vrijedan i zapažen rezultat.

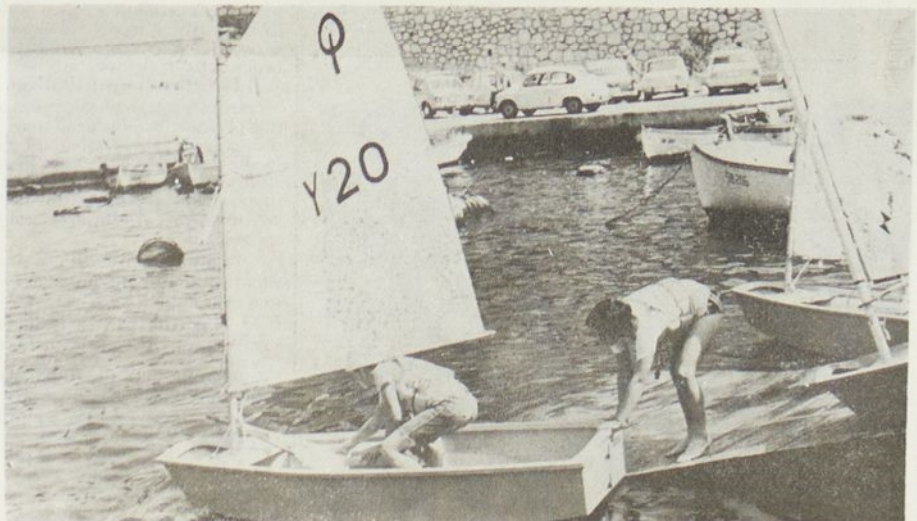
Sadašnje mogućnosti za razvoj jednog takvog kluba su, nažalost, strogo limitirane izuzetno lošim uvjetima u kojima klub djeluje. Društvene prostorije »Vala« su praktično neupotrebljive i više predstavljaju skromno, prilično skladište nego ozbiljan sportski prostor, dok je sama lokacija kluba u dolačkoj ulici postala već i opasna jer se nalazi na samoj cesti i djeca koja se tu sva kodnevo okupljaju nisu na sigurnom.

Bolje dane kluba, stoga, jedriličari vide jedino u dobijanju nove lokacije na kojoj bi se mogao izgraditi jedriličarski dom i hangar za brodove. To je osnovni uvjet ako se želi održati tradicija jedrenja u Šibeniku za koje nesumnjivo postoji interes. Aktivisti kluba već pet, šest godina živo rade na rješavanju tog vitalnog problema i polako se kristalizira mogućnost da »Val« bude smješten u marini što bi se trebala graditi u neposrednoj blizini radne organizacije »Dane Rončević«.

Uspije li realizacija ove ideje, premda je ona prema riječima članova uprave »Vala«, već sada trebala biti označena u GUP-u grada Šibenika, jedriličarski klub »Val« bi ostvario osnovne uvjete za daleko bolji rad i postizanje vrijednijih sportskih rezultata.

Pritom ne treba zanemariti i daleko veće mogućnosti samofinanciranja što je posebno važno u ovom sportu u kojem je oprema brodova i natjecatelja jako skupa i moguće je nabaviti jedino u inozemstvu. Za kraj recimo da novi val u »Valu« očekuje i pomoć svih onih starih članova kluba koji su veliki dio svog života i vremena posvetili ljubavi prema ovom klubu, jedrenju i moru.

N. URUKALO

Završeno Prvenstvo
Nogometnog saveza
Šibenik

»Borac«

zaslužno

prvak

Odigraivanjem posljednjeg četvrtfinalnog kola završeno je prvenstvo Nogometnog saveza Šibenik. Momčad gračackog »Borca« zaslužno je osvojila prvo mjesto sa istim brojem bodova kao i lozovački »Aluminij«, ali zahvaljujući tome što u prvom dijelu prvenstva susret u Gračacu između »Borca« i »Aluminija« nije odigran, natjecateljska komisija ga je registrirala sa 3:0 bez borbe za »Borac«.

Međutim, u proljetnom dijelu prvenstva »Borac« je u gostima pobijedio »Aluminij« boljim izvođenjem jedanaesteraca što je odlučilo o prvaku Općinske nogometne lige Šibenik. Tom pobjedom »Borac« je osigurao plasman u viši rang natjecanja (Dalmatinsku nogometnu ligu skupine sjever), Lozovčani su drugi.

Veliko iznenađenje predstavljala plasman »Razina« na treće mjesto, jer ti momci sve svoje utakmice igraju u Zablacu kao domaćini i 14 osvojenih bodova je veliki uspjeh. Na četvrtu poziciju se plasirala momčad unešićkog »Razvitka«. Prošlogodišnji prvak »Gačeleze« iz istoimenog mjesta nedaleko od Vodica došao je na mjesto koje mu po kvaliteti i pripada. Od siveričkog »Rudara« više se očekivalo; započeo je natjecanje u Dalmatinskoj nogometnoj ligi skupine sjever pa je napustio i onda nastavio natjecanje u Općinskoj nogometnoj ligi, stoga se čak može i zamjeriti natjecateljskoj komisiji pri NS Šibenik je li ovo prvenstvo regularno!

Novajlija je stankovačka »Croatia«. Od nje se očekivalo više, ali zahvaljujući nekoliko entuzijasta klub ipak pokazuje stanovit napredak. Rezultatima i »primjermom« nespretnošću nogometaša zablackog »Poleta« zaslužno nose fenjer ligaša u Šibenskom podsavezu. Na kraju recimo o stanju nogometa u Šibeniku. Teška financijska situacija je glavni problem, ali ne i jedini. Ako se tome doda da suci i delegati ponekad traže suviše tada je razumljivo zašto pojedini klubovi sve češće ne dolaze na utakmice ili čak odustaju od natjecanja.

»Gajeta«

u vodstvu

U 12. kolu prvenstva Međuopćinske lige Šibenik postignuti su očekivani rezultati. Tribunjska »Gajeta« postigla je pobjedu u susretu sa »Razinama« i zadržala vodstvo na prvenstvenoj tablici. »Kosovo« je za 47 koševa bilo bolje od »Šubičevca«, dok je skradinska »Krka« nadigrala »Gradu«. U ovom kolu bili su slobodni košarkaši »Rasline«. Dva kola prije završetka prvenstva u vodstvu se i dalje nalazi »Gajeta«, ispred »Kosova«, »Krke« i »Razina« koji imaju po 18 bodova.

R. TRAVICA

Javni oglas

za dodjelu stanova

I. Raspisuje se oglas za dodjelu dva stana

a) dvosoban stan površine 61 m² u Ulici Matije Gupca br. 42, Šibenik.

b) dvosoban stan površine 44 m² na Vidicima G2 u Šibeniku.

II. Pravo na dodjelu stanova imaju:

1. Borci NOR-a i ratni vojni invalidi

2. Učesnici španjolskog građanskog rata od 1936. — 1939.

3. Samohrani roditelj, udovci, udovice palih ili umrlih boraca iz točke 1. i 2.

4. Djeca palih ili umrlih boraca iz točke 1. i 2. ako su trajno nesposobni za privređivanje.

III. Zahtjevi za dodjelu stanova podnose se u roku od 30 dana od objavljivanja javnog oglasa u »Šibenskom listu« i na oglasnoj ploči u zgradi Skupštine općine Šibenik. Zahtjevi se podnose Komisiji za pitanja boraca i ratnih vojnih invalida Skupštine općine Šibenik. Za sve potrebne informacije, potrebnu dokumentaciju, obratite se Općinskoj upravi za boračka i invalidska pitanja (Općina, soba 52).

KOMISIJA ZA PITANJA
BORACA NOR-a I
RATNIH VOJNIH
INVALIDA SKUPŠTINE
OPĆINE ŠIBENIK

Kretanje brodova »Slobodne plovidbe«

STOLT EXPORTER — na putu za Yokohamu, STOLT USKOK — u Kalamu, JABLANICA — u Tjirebonu, ZIRJE — na putu za Mizushima, BIHAC — na putu za Casablanca, SUBICEVAC — na putu za Dunkerque, DINARA — na putu za Xiamenu, BARRANJA — u Tilburyju, JURAJ DALMATINAC — plovi u Temu, SIMO MATAVULJ — na putu za Tampu, MURTER — u Salvadoru, KOR-NAT — plovi za Gibraltar, BILICE — plovi prema Rotterdamu, SKRADIN — u Hareholmenu (Švedska), VODICE — u Charlestonu, BORUSSIA — plovi u Singapuru, SUBOTICA — u San Juanu, ZLARIN — u Dakru, BIOGRAD — u Solunu, DRNIS — u Luibecku, PRIMOSTEN — u Berdyansku, KRAPANJ — u Šibeniku, PRVIC — na putu za Aleksandriju i ROGOZNICA — u Kardeljevu.

SIZ MIROVINSKOG I INVALIDSKOG OSIGURANJA RADNIKA HRVATSKE

OSIZ MIROVINSKOG I INVALIDSKOG OSIGURANJA RADNIKA OPĆINE ŠIBENIK

KLASA: 371—05/89—02/01
UR. BROJ: 341—19—02—89—1
Šibenik, 14. lipnja 1989.

Na temelju Odluke Odbora za stambene potrebe korisnika mirovina od 8. lipnja 1989. godine, a u skladu s odredbama Pravilnika o korištenju sredstava za zadovoljavanje stambenih potreba korisnika mirovina raspisuje se

NATJEČAJ

za dodjelu jednog jednosobnog stana

1. Raspisuje se natječaj za dodjelu stana na korištenje korisnicima mirovina s područja općine Šibenik.

2. Natječaj se raspisuje za dodjelu jednog jednosobnog stana u stambenom naselju Krvavice, u objektu »B«, stan 16, tip G, površine 41 m².

3. Stan se može dodijeliti korisniku mirovina koji nema stan ili ima neodgovarajući stan.

4. Rok za podnošenje zahtjeva za dodjelu stana je 20 dana računajući od dana objavljivanja natječaja u »Šibenskom listu«.

5. Uz zahtjev za dodjelu stana korisnik mirovine treba navesti svoje osobne podatke, podatke o članovima porodičnog domaćinstva, detaljne podatke o stambenim prilikama kao i ostale podatke bitne za ostvarivanje prava na dodjelu stana (vrijeme korištenja mirovine, sudjelovanje u NOB-u, invalidnost, materijalno stanje, zdravstveno stanje podnosioca zahtjeva i članova porodičnog domaćinstva, participacije — učešće radnih organizacija za zaposlene članove porodičnog domaćinstva), te podnijeti odgovarajuće dokaze.

6. Zahtjev se dostavlja na adresu: SIZ mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske — Područna služba u Šibeniku, I. L. Ribara 12.

7. Sve potrebne informacije u vezi s ovim natječajem kao i obrazac zahtjeva, zainteresirani korisnici mirovina mogu dobiti u Područnoj službi ili kod Udruženja umirovljenika Šibenik, Zadarska br. 4.

Predsjednik Odbora
Miljenko Ninčić, v. r.

RO TVORNICI ALUMINIJA LOZOVAC

Na osnovi Plana obrazovanja za šk. god. 1989/90. Kadrovska komisija na sastanku održanom 14. 6. 1989. godine donijela je odluku da se objavi

NATJEČAJ

za uspostavljanje međusobnih odnosa sa studentima i učenicima, koji se obrazuju za rad od šk. god. 1989/90. za:

1. dipl. inž. elektrotehnike, smjer: elektronika (od IV. godine studija) — 1 kandidat,

2. profesor engleskog i njemačkog jezika (od IV. godine studija) — 1 kandidat

3. IV. stupanj — alatničar (od IV. godine učenja) — 3 kandidata,

— strojarski tehničar, smjer: opći (od IV. godine učenja) — 1 kandidat,

4. III. stupanj — stručni metalurg (ljevač lakih metala) (od I, II ili III. godine učenja) — 10 kandidata

Uz molbu kandidati trebaju dostaviti svjedodžbu od prethodnog razreda, odnosno potvrdu o III. godini studija (za studente).

Izabrani kandidati potpisat će ugovor o međusobnim pravima i obavezama s RO i stječu pravo na:

— zasnivanje radnog odnosa nakon završetka škole,

— kredit-stipendiju posredstvom Zajednice usmjerenog obrazovanja Šibenik.

Natječaj je otvoren 15 dana od dana objave. Molbe se dostavljaju Odjelu za pravne i kadrovske poslove RO TAL, p.p. 55 Šibenik.

SUMNJA I ŠUTNJA NE DONOSE BOLJITAK

Kao kemičar ne mogu a da ne reagiram na pogrešnu interpretaciju pH-vrijednosti od strane novinara N. Urukala.

Na njegov upit: »Što je to pH-vrijednost?« ja sam mu odgovorila, da je to izraz mjere za koncentraciju vodikovih iona, ne želeći ga opterećivati stručnom definicijom »negativni logaritam koncentracije vodikovih iona«.

Kako je, dakle, pH-vrijednost bezdimenzionalni broj, to radi sebe i svih onih koji nešto znaju ili uče kemiju molim da se iz teksta briše »Ph-faktor miligrama po litri«, i stavi samo pH.

Preporučila bih da ubuduće novinar dostavi stručni dio članka na recenziju, kako se takve elementarne greške ne bi provukle.

Radulović Darinka, dipl. inž.

DALI KRV

U Službi za transfuziju Medicinskog centra u Šibeniku dobrovoljno su dali krv: Živko Relja (Vodice), Zelimir Škarić, Sime Bilan, Ivica Zupanović, Ivica Rajić, Mario Špi-njača, Nikola Bujas, Josko Skorić, Željko Bagarić, Nenad Tešić, Ante Bujas, Danilo Dabić, Boris Smolić, Neven Storić, Josip Vidović i Milovan Stanković (TLM), Selim Skrgić (»Izgradnja«), Boris Vlahov i Željko Dukić (»Šipad«), Sime Lovrić (Drniš), Srdan Zelić (»Slobodna plovidba«), Suad Meftić, Samed Mulahmetović, Zlatko Radanović, Nikola Kaleb i Elfet Sulejmani (SUP), Mario Srdarev, Vedran Lovrić, Nenad Drezga, Stanko Pačić, Davor Rončević, Vinko Sare, Marijan Belamarić i Milivoj Catlak (MTRZ), Stevo Branković i Vinko Drasković (Klub DDK Crvenog križa), Metod Maksimilijanović, Živko Kalauz, Miroslav Brekal, Neven Maretić i Vjekoslav Nimac (TEF), Dragomir Vodo-gaza i Stipe Ajdučić (»Šibenka«), Željko Meić (»Poliplast«), Kostadin Terzić (Šibenik).

Općinska organizacija Crvenog križa zahvaljuje svim davaocima.

IGRA JE GOTOVA

Jeste li odgovorili na posljednje pitanje nagradne igre »ATLASA« i »SIBENSKOG LISTA«? Još uvijek je vrijeme jer kuverte s kompletnim i točnim odgovorima sakupljamo do četvrtka 22. lipnja do 12 sati. Istog dana u 14 sati i 15 minuta u studiju Radio — Šibenika uz izravan prijenos organizirat ćemo i izvlačenje dobitnika. Osim na Radio — Šibe-niku imena dobitnika objavit ćemo u »Šibenskom listu« od 24. lipnja, a nagrade će se moći predignuti od ponedjeljka 26. lipnja.

S R E T N O !

POKLON BON

je prilika za sve one koji na ovaj način žele reklamirati svoje usluge ili proizvode. Javite se u našu Propagandnu službu svakog radnog dana od 8 do 14 sati ili na telefon 25-822 (lokal 23)

FOTO MATTIAZZI

kod Kazališta, tel. 22-550

FOTO MATTIAZZI nudi:

— EXPRESS izrada color fotografija za osobne isprave za svega 10 minuta

— EXPRESS izrada color amaterskih filmova za jedan dan

— fotografije za VJENČANJE u roku od dva sata uz poseban poklon mladencima — ukoliko uz fotografije želite snimanje video-kamerom dajemo dodatni popust

— stare fotografije uvećavamo bez negativna

— specijalne usluge: izrada jelovnika i ica karti, fotografija za prospekte i modne kataloge

POPUST OD 20 posto dajemo na fotografije za uspomenu, za vjenčanje i sl., te na povećanje fotografija do formata 50 cm.

FRIZERSKI SALON

»D A N I E L A«

Trg Robne kuće, tel. 35-858

PRUŽITE SVOJOJ KOSI KVALITETAN TRETMAN »DANIELA« nudi sve frizerske usluge za žene i muškarce. NOVO! Pakunzi za normalnu, suhu i masnu kosu. Mogućnost telefonske narudžbe.

UKAŽITE NAM SVOJE POVJERENJE, BIT ĆETE ZADOVOLJNI!

Donosiocu poklon bona dajemo popust od 15 posto na sve usluge.

BOUTIQUE »BONO«

B. Kidriča 36

U LIJEPOM INTERIJERU JOS LJEPSA ODJEĆA.

Nudimo kompletnu mušku i žensku konfekciju od štofa, kepera, lana, i makoa (sakoe, hlače, suknje, košulje, ljetnje majice). Posjetite nas. DONOSIOCU POKLON BONA ODOBRAVAMO POPUST OD 15% NA ODJEĆU ČIJA JE VRIJEDNOST VEĆA OD 200.000.

Poklon bonom možete se koristiti za kupnju robe ili usluga uz popust od 15 posto kod navedenih korisnika. Pri jednom plaćanju koristite se samo jednim bonom

SIBENSKI LIST

POKLON BON

Kod jednokratnog
gotovinskog plaćanja

VRIJEDI OD 17. DO 24. LIPNJA

Na temelju Odluke Predsjedništva Skupštine Zajednice usmjerenog obrazovanja općine Šibenik, donesene na 28. sjednici održanoj 7. lipnja 1989. godine, a u skladu s Programom rada Zajednice za 1989. godinu, Plana kreditiranja-stipendiranja polaznika usmjerenog obrazovanja za školsku 1989/90. godinu i provedbe i ostvarivanja programa o uvjetima i kriterijima te postupku provedbe i ostvarivanja programa osobnog i društvenog standarda polaznika usmjerenog obrazovanja (»Službeni vjesnik općina Drniš, Knin i Šibenik«, broj 19/84.) Zajednica usmjerenog obrazovanja općine Šibenik

OBJAVLJUJE

NATJEČAJ

za odobravanje kredita — stipendija polaznicima odgoja i usmjerenog obrazovanja za školsku 1989/. godinu

I.

U školskoj 1989/90. godini odobravat će se krediti-stipendije učenicima i studentima koji se redovno obrazuju, i to:

A) — za plansku reprodukciju potrebnih kadrova, naročito za deficitarna zanimanja,

B) — nadarenim učenicima i studentima po osnovi boljeg uspjeha u dosadašnjem obrazovanju, planskih potreba, i pokazanih iznadprosječnih sposobnosti,

C) — za deficitarna zanimanja po osnovi socijalnih i solidarnih osnova.

A) — za plansku reprodukciju potrebe udruženog rada općine Šibenik

SOUR INDUSTRIJE ALUMINIJA »BORIS KIDRIČ« — ŠIBENIK

1. Tvornica lakih metala »Boris Kidrič« Šibenik

2. Tvornica aluminijske Ražine

3. Tvornica aluminijske Lozovac

4. Centar za aluminij Šibenik

5. MORNARIČKO-TEHNIČKI REMONTNI ZAVOD »VELIMIR SKORPIK« ŠIBENIK

6. GRAĐEVINSKA RADNA ORGANIZACIJA »VODICE« VODICE

7. POLJOPRIVREDNA ZADRUGA TRIBUNJ — TRIBUNJ

Red. br. RO	Obrazovni profil smjer, usmjerenje	Br. uč. i st.	Br. stud. i st.	Godina obraz.
1.	2.	3.	4.	5.
1.	dipl. inž. metalurgije	—	1 VII	I
2.	dipl. inž. metalurgije	—	2 VII	I i II
3.	stručni metalurg	10 III	—	I
3.	alatničar	3 IV	—	IV
3.	strojarski tehničar	1 IV	—	IV
3.	dipl. inž. elektrotehnike	—	1 VII	IV
3.	prof. engleskog i njemačkog jezika	—	1 VII	IV
4.	dipl. inž. metalurgije	—	3 VII	I, III i IV
4.	dipl. inž. strojarstva	—	1 VII	III
4.	dipl. inž. strojarstva	—	1 VII	I
4.	dipl. inž. elektrotehnike	—	1 VII	III
5.	dipl. inž. strojarstva	—	11 VII	III
6.	graditeljska, zidar	10 IV	—	III
6.	graditeljska, tesar	5 IV	—	III
7.	ugostiteljsko-turistička	—	—	—
—	konobar	4 IV	—	III
7.	— kuhar	3 IV	—	III
7.	— recepcionar	2 IV	—	III

B) — nadarenim učenicima i studentima

obrazovni profili po izboru kandidata

5 IV 20 VI i VII I—IV

C) — za učenike i studente po socijalnim kriterijima

5 IV 10 VI i VII I—IV

II.

OSNOVNI KRITERIJI ZA ODOBRAVANJE KREDITA — STIPENDIJA

— uspostavljen ugovorni odnos u međusobnim pravima i obavezama u obrazovanju između članica Zajednice i polaznika odgoja i usmjerenog obrazovanja temeljem iskazanih kadrovskih potreba,

— materijalne prilike polaznika odgoja i usmjerenog obrazovanja kao člana zajedničkog domaćinstva,

— postignut bolji uspjeh u prethodnom obrazovanju,

— visina troškova života u mjestu obrazovanja,

— društvena aktivnost polaznika u radnoj i samoupravnoj praksi, i

— nadarenost kandidata, odnosno iznadprosječna sposobnost za obrazovanje određenog profila zanimanja.

III

UVJETI POD KOJIMA ĆE SE ODOBRAVATI KREDIT — STIPENDIJA

1. Krediti — stipendije odobravat će se kandidatima koji ispunjavaju osnovne kriterije utvrđene u točki 2. a prednost pri odobravanju kredita — stipendija imat će kandidati koji se:

— natječu za kredit — stipendiju pod »A« da su uspostavili ugovorni odnos o međusobnim pravima i obavezama u obrazovanju s organizacijama udruženog rada iz natječaja (ugovor mora biti donesen u skladu člana 120. Zakona o usmjerenom obrazovanju »Narodne novine«, broj 20-82 i 28-83).

— natječu za kredit pod »B« da pristupe testiranju, te da prilože mišljenje stručnog tima za Profesionalnu orijentaciju pri SIZ-u za za-
pošljavanje Šibenik. (Prednost imaju kandidati koji dobiju veći broj bodova, a mogu pristupiti testiranju učenici koji se upisuju u prvu i treću godinu obrazovanja, a studenti samo u prvu godinu obrazovanja.)

— natječu za kredit pod »C« da prilože uvjerenje — preporuku Centra za socijalni rad u Šibeniku. (Prednost imaju učenici i studenti koji imaju bolji uspjeh u prethodnom obrazovanju, obrazuju se za deficitarno zanimanje, te imaju lošije materijalno stanje.)

2. Visina kredita — stipendije koja će se korisnicima odobravati u mjesečnim iznosima utvrđuju se prema kriterijima:

— materijalnim prilikama korisnika kao člana zajedničkog domaćinstva,

— stupnju i vrsti obrazovanja koji kandidat polazi,

— iznos mjesečnog iznosa kredita — stipendije iznosi:

— za učenike od 288.600 do 440.600 dinara

— za studente od 514.000 do 734.400 dinara

Učenicima i studentima koji stanuju kod roditelja za vrijeme primanja kredita — stipendije umanjuje se utvrđeni iznos kredita — stipendije za 25 posto od utvrđenog iznosa.

Učenici i studenti koji se obrazuju za deficitarno zanimanje gube pravo na 10 posto od visine utvrđenog iznosa kredita — stipendije.

Kredit — stipendija isplaćuje se korisnicima preko Privredne banke Zagreb — Podružnice »UTILITAS« Zagreb.

3. Kredit — stipendija odobravat će se za onoliko vrijeme obrazovanja koliko po statutu odgovarajuće obrazovne organizacije traje obrazovanje, odnosno studentima još šest mjeseci nakon zadnjeg ispitnog roka.

4. Molbe za kredit — stipendiju predaju se osobno Zajednici usmjerenog obrazovanja općine Šibenik, Stube Dragojevića 1/II isključivo u natječajnom roku.

OD 1. RUJNA DO 30. RUJNA 1989. GODINE

5. Molbe za kredit — stipendiju podnose se na propisanom obrascu Zajednice, uz koji kandidat obavezno prilaže dokumente, i to:

— poresko uvjerenje i ostale potvrde o mjesečnim prihodima uže obitelji (potvrda o osobnom dohotku isključivo na obrascu ER-1.) za razdoblje od 1. 1. 1988. do 31. 12. 1988. godine, te o vlastitim prihodima, uključujući i dječji dodatak (penzioneri potvrdu o prihodima od nadležnog organa). Kandidati koji žive u mjestima koja gravitiraju turizmu i potvrdu mjesne zajednice ili potvrdu turističkog društva s naslova ostvarenog prihoda od turizma.

— ovjerenu fotokopiju svjedodžbi ili prijepis svjedodžbi položenih ispita iz dosadašnjeg obrazovanja (zadnje dvije godine obrazovanja).

— uvjerenje o redovnom upisu u školsku 1989/90. godinu, s naznakom zanimanja za koje se obrazuje.

— društveno-političku karakteristiku od pripadajuće omladinske organizacije ovjerenu od Općinske konferencije SSOH Šibenik.

— ugovor o uspostavljanju međusobnih prava i obaveza za obrazovanje (u dva primjerka) za kredit — stipendiju pod »A«.

— uvjerenje o natprosječnoj sposobnosti (za kredit pod »B«).

— preporuku Centra za socijalni rad Šibenik (za kredit pod »C«).

6. »MOLBA ZA KREDIT« podnosi se isključivo na obrascu koji se može dobiti od 1. rujna 1989. godine u Zajednici usmjerenog obrazovanja općine Šibenik, Stube Dragojevića 1/II u Šibeniku.

7. Nekompletne »Molbe za kredit« bez obaveznih priloga kao i one predane iza natječajnog roka neće se uzimati u razmatranje.

Predsjedništvo Skupštine
Zajednice usmjerenog obrazovanja općine Šibenik

stambena i štedno-kreditna zadruga

ELMOSSTAN

STAMBENA ZADRUGA SVETOZAREVO

Zadružna jedinica Šibenik

Bihačka bb

POZIVA

- sve koji namjeravaju graditi obiteljsku kuću ili vikendicu
- sve koji žele urediti poslovni prostor
- sve koji dograđuju ili adaptiraju postojeće stambene objekte

UČLANITE SE U STAMBENU ZADRUGU »ELMOSSTAN«!

Jer za članarinu od 5.000 dinara i proviziju od 3 posto samo pri kupnji građevinskog materijala uštedjet ćete i do **30 POSTO!**

Za podrobnije informacije javite se u našu poslovnicu u Bihačkoj bb, ili na telefon 23-366.

**SOUR INDUSTRIJE ALUMINIJA
»BORIS KIDRIČ« — ŠIBENIK
RO Tvornica lakih metala**

Na temelju Odluke RS Radna organizacija Tvornica lakih metala — OOUR »Ljevaonica, topionica i valjaonica«

raspisuje

NATJEČAJ

za uspostavljanje međusobnih odnosa sa studentom koji se obrazuje za rad u šk. god. 1989/90. i to

1. dipl. inž. metalurgije — VII. stupanj 1 student I. god.

- Uz molbu kandidati trebaju dostaviti:
- prijepis svjedodžbe — indeksa iz III. i IV. razreda, te završnog ispita
 - Osim toga kandidati moraju ispunjavati ove uvjete:
 - da nemaju zdravstvenih, ni drugih zapreka za obavljanje poslova i zadataka u navedenom profilu,
 - da su voljni sklopiti ugovor o međusobnim pravima i obavezama.
 - Kandidati koji budu izabrani i potpišu ugovor o međusobnim pravima i obavezama stječu pravo na:
 - obavljanje prakse,
 - sudjelovanje u raspodjeli dohotka i osobnih dohotaka razmjerno udjelu u radu i rezultatima rada za vrijeme obavljanja prakse,
 - pripravnički staž pod uvjetima utvrđenim općim aktom RO,
 - zasnivanje radnog odnosa na neodređeno vrijeme, a prema ugovoru o međusobnim pravima i obavezama.

Natječaj je otvoren 15 dana od dana objavljivanja natječaja.

Molbe treba dostaviti Kadrovskoj službi RO TLM (Odjel za izobrazbu).

**SOCIJALISTIČKA REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINA ŠIBENIK
OPĆINSKI KOMITET ZA KOMUNALNE POSLOVE**

KLASA: 112-02/89-01/3
UR. BR.: 2182-12-01-89-01
Šibenik, 14. lipnja 1989.

Natječajna komisija Radne zajednice Općinskog komiteta za komunalne poslove Šibenik, na osnovi Zaključka Izvršnog vijeća, KLASA: 003-01/1, UR. BR.: 2182-02-01-88-01, od 20. prosinca 1988. godine, raspisuje

NATJEČAJ

za obavljanje poslova i zadataka samostalnog upravnog referenta za poslove nadzora projektne i tehničke dokumentacije i izdavanje uporabnih dozvola

Raspisuje se natječaj u Općinskom komitetu za komunalne poslove Šibenik, za obavljanje poslova i zadataka — samostalnog upravnog referenta za poslove nadzora projektne i tehničke dokumentacije i izdavanje uporabnih dozvola

UVJET: VII/I stupanj stručne spreme građevinskog ili arhitektonskog smjera i položen stručni ispit.

Prijave se dostavljaju Natječajnoj komisiji Radne zajednice Općinskog komiteta za komunalne poslove Šibenik u roku od 8 dana od dana objave natječaja u »Šibenskom listu«.

Kandidati će u roku od 8 dana od dana izvršenog odбора a najkasnije u roku od 60 dana od dana objave natječaja biti obaviješteni o izvršenom izboru.

**NATJEČAJNA KOMISIJA RADNE ZAJEDNICE
OPĆINSKOG KOMITETA ZA KOMUNALNE POSLOVE
Š I B E N I K**

MALI OGLASNIK

TELEFON: 25-822

PERZIJSKE MAČICE — dugodlake, raznih boja s rodomnikom, prodajem. Idealni prijatelji djece i odraslih, naučeni na osobnu čistoću. Telefon (041) 566-349. (280)

VEOMA POVOLJNO PRODAJEM »Zastavu 750« sa rezervnim dijelovima, godina proizvodnje 1972, registrirana do 18. VI. 1989. Može i za djelove. Telefon 26-746, 26-747. (279)

MIJENJAM dvosoban društveni stan, 81 četvorni metar, s terasom u Zadru za stan u Šibeniku. Telefonski broj ostaviti na telefon (059) 29-325 radnim danom od 7 do 15 sati. (281)

MIJENJAM trosoban stan u privatnom vlasništvu za jednosoban uz doplatu, sve u Šibeniku. Informacije na telefon (023) 215-15. (282)

JEDNOSOBAN namješten stan ili garsonjeru hitno traži rukovodilac poslovnice »Elmosstan«. Javiti se od 8 do 15 sati na telefon 23-366. (283)

**OGLAŠAVAJTE
U »ŠIBENSKOM
LISTU«**

Od sljedećeg broja
»Šibenskog lista«

male oglase
objavljujemo
BESPLATNO

PRODAJEM pasaru »Kvarner-plastika«, 4,5 m i »Tomos« 4 D.O sve u odličnom stanju. Telefon 35-569. (284)

PRODAJEM 600 četvornih metara sa započetom gradnjom objekta i dokumentacijom u Bilicama-Gatare desno od spomenika, pogodnom za obrt. Informacije na telefon 25-760 ili 26-367. (285)

PRODAJEM drveni brod dužine 6,50x2,20 s kabinom i natkabinom sa dizel motorom. Brod se može prodati sa motorom ili bez motora. Telefon 28-061. (286)

PRODAJE se sanska koza stara 4,5 godine. Koti 2-3 kozlića, daje do 3 litre mlijeka dnevno. Adresa: Sime Milutin, Brodarica (kod samoposluge »Šibenka«). (287)

PRODAJEM »Renault 12 TL«, može i u dijelovima. Godina proizvodnje 1974. Javiti se na telefon 71-051 ili na adresu Velika Glava. (288)

FRIZERSKI SALON »LUCIJA« traži radnicu za rad u salonu. Ponude na telefon 28-965. (289)

IZNAJMLJUJEM prostoriju, 30 četvornih metara u centru grada za tih obit. Javiti se na telefon 28-189. (290)

IZNAJMLJUJEM dvosoban stan sa centralnim grijanjem u strogom centru Zagreba. Ponude na telefon 24-499 svaki dan od 15 do 19.30 sati. (291)

Kinematografi

ŠIBENIK: američki film »D. O. A.« (do 17. VI.)
američki film »Policajac manijak« (od 18. do 22. VI.)
20. APRILA: američki film »Paučina smrti« (do 18. VI.)
američki film »Profesija komandos« (od 19. do 21. VI.)
američki film »Režiser porno filma« (do 1. VII.) poč. predstave u 21 sat.

Dežurna ljekarna

CENTRALA, Ulica B. Kidriča bb (do 23. VI.)

Iz matičnog ureda

Rođeni:

Dobili kćerku: Ljubomir i Zoja Martinović, Ive i Zdenka Baica, Zoran i Blaženka Pašković, Nikica i Senka Dodig, Ante i Nada Huljev, Mile i Nevenka Mišura, Ivica i Jagoda Bralić, Tomislav i Niveska Vladić.

Dobili sina: Veselko Vujko i Mirjana Pjevalica, Boris i Sladana Čaće, Radoljub i Nevenka Bijelić, Darko i Miljenka Junaković, Robert i Sanja Dadić, Blaž i Sladana Krnić, Vlade i Anđela Belamarić, Rajko i Ljiljana Brčić, Milorad i Suzana Lalić, Tomislav i Asja Sabioni, Nenad i Mira Popović, Ante i Venka Sunjer.

ga, Roko i Davorka Živković, Kamel Shihabi i Anka Aleksić-Shihabi, Predrag i Mirjana Andrić, Ivica i Ljubica Barišić, Dragan i Jasna Zrnčević, Jovan i Boja Matijević (blizanci).

Vjenčani

Mirjana Knežević i Bran-ko Kundid, Lidija Čogelja i Jordan Tudić, Jagoda Renje i Zeljko Tanfara, Anka Bujas i Branko Tucak, Smiljana Voda-nov i Milivoj Barić, Majda Antić i Dragan Sestan, Marica Jurić i Ivica Banić, Indira Milošević i Nadomir Barišić, Vedrana Antunac i Radoslav Šišik, Ankica Lugović i Siniša Knežević, Dolores Lasan i Ivan Belak, Danira Gulin i Dario Grgurica, Dolores Ivanovski i Branimir Terzanović.

Umrli

Jerko Grgas-Bego (81), Paško Čelar (78), Marija Bauer (79), Ante Jerković (84), Joko Ramliak (73), Frana Mrdeža (62), Darinka Macura (65), Josip Ruklić (75), Vica Radić (63), Filomena Martinović (83), Marko Lambaša (84), Ana Torbarina (64), Joso Milin (76), Albin Baraga (73), Ivo Bobić (74), Josip Miš (63), Stipan Čular (89), Spiro Damjanić (56), Ive Stošić (90), Ljubica Vrljević (75), Ana Piližota (81), Ante Lučev (82).

U SJECANJE

na voljenu suprugu, majku, baku i svekrvu

**ZORKU BRKIĆ
rod. Skočić**

S tugom i ljubavlju njeni najmiliji

U SPOMEN

na voljenu suprugu, majku i baku

**BOŽENU LATINOVIĆ
19. VI. 1987.
19. VI. 1989.**

S tugom, ljubavlju i poštovanjem: suprug, kći, zet i unuk. (071)

U SJECANJE

U nedjelju 18. VI. 1989. navršava se tužna godina od smrti našeg dragog supruga, oca, svekra, djeda i pradjeda

JURE DESNICE

Vrijeme prolazi a uspomena na tvoj dragi lik uvijek će biti u nama.
Tvoja supruga Anka i sinovi s obiteljima

Reagiranj

„Teška kapa“ aluminijskog lobija

Mjesna zajednica Brodarica postavila je pitanje koje završava riječima: „...a otpadna voda što iz kolektora TLM i „Elemesa“ ističe u more puna je otrovnih supstanci i ugrožava život čovjeka i taj dio akvatorija. Zar je moguće da NITKO NE MOŽE SPRIJEČITI taj čin samouništaavanja?

I dobili su odgovor u zadnjem broju Šibenskog lista. Dobio sam i ja odgovor na pitanje: „Moraju li se za tehničke potrebe trošiti ogromne količine izvorske vode? Pa koji odgovor ljudi moji!

Poslušajmo još jednom te „dokaze“ kojima je utvrđeno...“ da iz kolektiva TLM i Elemesa ne dospijevaju u more nikakve štetne tvari.

Dokaz br. 1: Glavni inženjer za zaštitu čovjekove okoline iz TLM-a tvrdi da „Koncentracija vodikovih iona (tzv. »faktor Ph«) izmjerena u 1988. godini iznosila je u kolektoru otpadne vode 7,5 miligrama po litri vode i kad se taj podatak usporedi s podatkom da prirodni kemijski sastav mora imati druge kategorije kojem inače pripada uvala Podsolarsko sadrži 8,1 miligrama »faktora Ph« onda je jasno da količine koje stižu iz našeg kolektiva nisu opasne».

Čovjek postane znatizeljan pa bi upitao da li i ostali stručnjaci u TLM-u važu ione, i koliko bi ih moglo biti u stolitru, ako jedna litra sadrži 7,5 miligrama pH?

Pa taj famozni pH treba točno i napisati!

Dokaz br. 2: »Glavni inženjer« da lje navodi: »Stručnjaci splitskog instituta su pronašli da je koncentracija fluorida na našem kolektoru iznosila oko 0,6 miligrama po jednoj litri vode, a samo usporedbe radi recimo da po prirodnom kemijskom sastavu litra vode sadrži oko 1,5 miligrama fluorida».

Brođaričani tvrde da je »morsko dno prekriveno slojem mulja od pola metra«. To je sivi pepeljasti talog koji se vidi već u pličaku. Talog ne mora biti direktno otrovan, on je samo prekrrio i pogušio vođeno raslinje, kao da ga je prekrrio žitki beton. Tamo ne može više živjeti nikakav jež, trp, špar ili glamoč.

Nema smisla nagadati radi li se o 0,6 miligrama plinovitog fluora ili kalcijeva fluorida. Bolje je upitati kome je namijenjena ova kemijska bajka o 0,6 miligrama i o tome da

čista morska voda sadrži gotovo triput više fluorida nego kolektor?

Kad bi Šibenik imao nekakvog inspektora ili odbornika kao što je nekad bio Pinokio, on bi otišao u Vodice, (gdje boravi mnogo više turista nego u Brodarici i Solarisu), pa kad bi vidio da na njihovom morskom dnu nema sivog taloga, on bi zaključio da ovaj talog ne potječe od turista već od industrije.

Podsolarsko ispusti 10 — 11 milijuna kubika vode«. Te dvije brojke teško je u glavi izvagati. Treba malo matematike!

Ako 11 milijuna podijelimo sa 365 dana ispada da TLM dnevno potroši oko 30.137 m. kubičnih. Podijelimo to još jednom sa 24 (sata) pa dobivamo 1.255 m. kubičnih ili oko 125 vagona vode na sat.

Sad znamo zašto treba mnogo, mnogo vode (čiste izvorske).

Dokaz br. 3: »Dalje, mjerenja su pokazala da suspendirane čestice u litri vode iznose oko 10,48 miligrama, dok je koncentracija masnoća od 1984. godine u stalnom opadanju i 1988. g. je iznosila 1,679 miligrama na jednu litru».

Koja preciznost! U miligramima na tri decimale! Ali, čekaj! U drugom stupcu velikog napisa piše ovo »SOUR ind. aluminijski« B. Kidrič u ukupnoj godišnjoj bilanci u uvalu

Kad se ona nevinna brojka od 1,679 miligrama pomnoži sa litrama vode dobije se 185 tona masnoća godišnje! Treba ih dakle temeljito razvodniti, razrijediti da spadnu na miligrame, ali u more ipak dospijeva sve!

Ni kemičari iz »Elemesa« ne smatraju svoje otpadne vode štetnim. »Elemes« u potpunom odlivu otpadne vode u Podsolarsku uvalu

Treba otkloniti još jedan defekt u organizaciji nadzora. Ne može onaj tko zagađuje sam mjeriti zagađivanje, niti dovoditi i plaćati ortaka koji će to obaviti. Tu funkciju mora na sebe preuzeti zajednica, općina ili drugi neutralni organ. Kud bi dospio saobraćajac da mora pitati prekršitelja koliko je brzo vozio u kritičnom času. On to sam mjeri

sudjeluje sa svega 10 posto i po tome je podatku jasno da uz već obavljeno razvodnjavanje u samim pogonima ne mogu bitno utjecati na zagađivanje mora».

Novinar nam prenosi i poruku (netko bi to mogao razumjeti i kao tihi prijetnju): »Mi smo u Elemesu odavno odlučili da ne idemo u razvoj dok god ne riješimo pitanje zaštite čovjeka i njegove okoline, a sigurno je da ćemo u razvoj ići».

Oni dalje ističu »da se u Elemesu prilikom formiranja novih kada vrši kompletna detoksikacija i obra da svih koncentrata dok se matična voda zasićena raznim otrovnim materijalom odvozi specijalnim vozilom na gradski deponije».

Drug Urukalo kao pravi advokat uzvikuje: »ELEMES« JE NEVIN i završava svoj napis zaključkom da nam treba više »zajedničke pameti« ali ne propušta gurati svoju, jedinu i vlastitu istinu! Tako on pretpostavlja da more zagađuju crne jame, »Šibenka« i hoteli »Solaris«, lako zna da »Šibenka« tamo ništa ne proizvodi i da »Solaris« tamo ne ispušta svoje otpadne vode.

Treba opet spomenuti one koji po dužnosti moraju štiti i Brođaričane i turiste i građane, a oni se blaženo smješkaju. Znamo da je u Šibeniku aluminijski lobi vrlo jak.

Treba otkloniti još jedan defekt u organizaciji nadzora. Ne može onaj tko zagađuje sam mjeriti zagađivanje niti dovoditi i plaćati ortaka koji će to obaviti. Tu funkciju mora na sebe preuzeti zajednica, općina ili drugi neutralni organ. Kud bi dospio saobraćajac da mora pitati prekršitelja koliko je brzo vozio u kritičnom času. On to sam mjeri!

Mora se i živjeti i raditi i — zagađivati! Treba samo imati sjećanja za mjeru i razumijevanja za druge — pa i kad su nefači!

V. KULAS

Predlaganje kandidata za dodjelu »Nagrade grada Šibenika« i »Plakete Šibenika«

Kome će pripasti „lovorov vijenac“

Odlukom Skupštine općine predviđeno je da se za osobite uspjehe postignute u razvijanju socijalističkih društvenih odnosa na temelju samoupravljanja, te unapređivanja privrede, obrazovanja, znanosti, kulture, fizičke kulture, zdravstva, socijalne zaštite i drugih društvenih djelatnosti dodjeljuje (radnim ljudima, građanima i organizacijama) »Nagrada grada Šibenika«, odnosno »Plaketa Šibenika«

Skupština Općine Šibenik donijela je 1976. godine Odluku o ustanovljenju »Nagrade grada Šibenika« i Odluku o ustanovljenju »Plakete Šibenika« (»Službeni vjesnik općina Drniš, Knin i Šibenik«, broj 5-76 i 16-83).

Ovim odlukama predviđeno je da se za osobite uspjehe postignute u razvijanju socijalističkih društvenih odnosa na osnovi samoupravljanja te unapređivanja privrede, obrazovanja, nauke, kulture, fizičke kulture, zdravstva, socijalne zaštite i drugih društvenih djelatnosti dodjeljuje radnim ljudima, građanima i organizacijama »Nagrada grada Šibenika«, odnosno »Plaketa Šibenika«.

»Nagrada grada Šibenika« može se dodijeliti:

a) Radnim ljudima i građanima koji žive, odnosno djeluju na području Općine Šibenik ili koji žive izvan Općine Šibenik, a koji su svo-

jim radom i djelima pridonijeli razvoju ili ugledu grada i Općine.

b) organizacijama udruženog rada i drugim samoupravnim organizacijama i zajednicama, društveno-političkim organizacijama, organima i organizacijama društveno-političkih zajednica i udruženjima građana koja djeluju na području Općine Šibenik ako su ostvarili visok stupanj socijalističkih društvenih odnosa i ako su svojim trajnijim radom postigli u nekoj od spomenutih društvenih djelatnosti osobite uspjehe koji po svojoj važnosti prelaze okvir Općine Šibenik.

»Nagrada grada Šibenika« može se dodijeliti osobi, organizaciji, zajednici i udruženju dodijeliti samo jedanput.

Dobitnik »Nagrade grada Šibenika« ne može istodobno dobiti i neko drugo priznanje koje dodjeljuje Skupština Općine Šibenik.

»Plaketa Šibenika« može se dodijeliti radnim ljudima i građanima koji žive odnosno

djeluju na području Općine Šibenik ili koji su na neki drugi način svojim djelom povezani za grad Šibenik i stremjenja radničke klase i svih građana Šibenika.

Inicijativu za dodjelu »Nagrade grada Šibenika« i »Plakete Šibenika« mogu dati organizacije udruženog rada i druge samoupravne organizacije i zajednice, društveno-političke organizacije i udruženja građana.

Prijedlozi se dostavljaju Komisiji za nagrade i druga priznanja Skupštine Općine Šibenik u pismenom obliku s opširnim obrazloženjem, najkasnije do 15. rujna ove godine.

Pozivaju se sve organizacije udruženog rada i druge samoupravne organizacije i zajednice, društveno-političke organizacije i udruženja građana da iniciraju isticanje mogućih kandidata za jedno od priznanja koje dodjeljuje Skupština Općine, na opisani način i u predviđenom roku (15. rujna 1989.).

Kazivanje Ive Baranovića Zelenka

Za nesriću ne triba puno

A što da van kažem o sebi, kako san živija i tako? Kad van ja nisan za nike velike govornice. U životu san uvik više radija nego li san govornica. U ove moje 83 godine života, prije misec dana krenija san već i u četvrtu, imbala san više trave u polju nego bi stalo u sve vagune na šibenskoj ferati, više san makina od polivanja iznija nego mi je dlaka na glavi, a sve polje što smo imali držali smo isključivo na motiki. I kad je bilo kopanje, ja prvi, jer je valjalo uvik biti prvi, a za menom ostali težaci kad ji je bilo. O meni je ovisilo kako će ići sve to, brže ili sporije, je li. A polje van je tako. Triba cilog čovika, kad je vrime za to i po cili dan, a ne ka ovo danas — dodeš, teke uradiš ono što triba, pa opet — ka dodeš.

TRI GODINE JE TRIBALO ČEKATI NA NAKNADU

U nas polja svukud pomalo, bar da je bilo na jednom mjestu i jednom komadu bilo bi lakše. Vako podijeljeno na 10 i više particela. Tu od raskrižja uz tvornicu pa sve do Vrpoljca. Raskrižje, Uvine, Rujave, Kačine, Poturan. A nema života od svega toga. Više bi mi vridilo da imam teke penzije, ja oti žena ista stvar, nego bilo što. Bilo zemlje, tu na petlji kod tvornice bija je veliki komad. Onda je prošla ota magistarala kroz srid komada, tri godine je tribalo čekati na nekakvu naknadu, na oštetu. Od 4030 dinara što se plaćalo po metru oduzete zemlje kalali na 3900. Došlo na ništa, tako reći. Onda 3800 m² na Bualama, ono put Rokica. Lično san sadija borice na toj particeli, ponosija san se s njima. Onda je išlo i to ča. Oduzeli po najnižoj cijeni. Do 1983. godine bilo je tute zabranjeno graditi, sada više nije. Čer mi živi u Docu, ona bi tila sada kući. I mi sada tražimo, ali općinske službe znate kakve su i kako to ide. Ali valja se nadati najboljem. I gledati naprid ka šta san uvik činija.

KAD REČEN DA SAN ZELENKO SVE SE ZNA

To Zelenko je nadimak, ka što su nadimci i Srne, Perove, Liščići. Po tome smo se mi Baranovići, a svi velu da smo najstariji ili među najstarijim plemenima u Šibeniku, diliti i dilimo se. Pa uz ime i bezime uvik ide i taj nadimak. Jer kad bi ja reka da san Ive, Ive Baranović, je li, što bi to vridilo, ko bi zna ko san što san i čiji san. A vako kad rečen da san Zelenko, onda znaju svi ono što triba znati. A taj smo nadimak dobili po tome, tako su govorili naši stariji, što smo nosili zelene pasove. To ka da smo bili uz vlast i tako. Ne znam baš je li tako bilo, ali mi se otim nadimkom ponosimo. I mislimo da je lipo ime. A od svih iz plemena Baranovića najbliži su nam oni zvani Preturi. Inače prije nego što smo prišli u ovu kuću bliže ferati, živili smo tamo di je sada ona nova apoteka. Kuća je imala veliki obor, proteza se sve doli do »Mornarac«, tu Grebaške i druge što su dolazile u grad tkati, prodavati drva ili slično, vežijale magarce. Bilo je dana kad je obor bija pun ka šipak tudi magaraca. Onda smo mi priko nedilje kupili ono što su oni šporkali, je ružno, nije lipo ni kazati sve svoje stvari, je li, ali valjalo je gnojiti vinograd i sve drugo. Polje ne trpi gladnu zemlju. Mater je bila tkalja i baba je bila tkalja. Baba je tkala sukna i velencije, a mater torbe. Mušterija je uvik bilo, iako se u Šibeniku puno familija, naročito ženski dio, bavija tim poslon. Zato je tribalo paziti kako se radi, nije se vridilo zaličati.

Konja i kar smo uvik imali. Poslin smo kupili i dendingeru. Već san reka da san život proveja u polju. Ali o kad su uveli one semafore na ražinsko raskrižje, ne iden više u polje. Nije to za mene. Dodeš tamo na semafore, mi stanemo, a ono se svitla minjaju, mi čekaj, čekaj, a aute jure čas tamo čas vamo, ne moreš ih okom pratiti. I ko će na sve paziti — na svitla i na aute. Nisu ta pusta svitla za nas težake što smo naučili na svoj mir i svoj red

I. Baranović Zelenko

POP KREŠO ZORIĆ PUNO NAM JE VAJA

Je li triba govoriti da su moji bili težaci? Triba. E, pa bili su. Ima san tri brata i sestru. Luka i Marinko rečeni Bjondo još su živi, brat Vice je umra. Sestra živi u Zagrebu. Brat Vice je bija odna iza mene — 1908. sestra Milka se rodila 1915. Luka 1918. a Marinko bija najmladi od svi nas, rodija se 1920. godine. Ja san se rodija 1906. je li, već san reka koliko imam godina. Do 1925. godine san svira u tamburaškom zboru i to uvik, nije bilo izostanaka. Onda se počeli ženiti pa, zakaži ovaj curi, onaj teke prikasni, nije to više bila ona klapa ka što je bila. Iako smo i poslin ostali prava klapa, pravo društvo. Svirali smo u Bogdana na Gradi, svirali u Andrijaša u vjenčicu, svirali u Docu. Svirali smo svukud i za svoju dušu, nikad nismo uzeli niti dinara za oto što smo radili s velikom ljubavi i gušton. Učitelj sviranja nam bija Benica Kolombo zvani Gobo. Bija je dobar čovik i dobar majstor. Onda je tu bija Paško Pačić zvani Cura, pa Ive Dunkić — bacija se pod feratu, Ante Bumber, zatim Bumber Sime Bubalo, pa Niko pok. Zenić, onda Ive Livaković stric od profesora Ive. E, lipo nas je broj bija i bili smo lipo klapa. A puno nas je i otišlo. Danas sam još tute ja, pa i Paško Pačić zvani Cura, onda Bogdan Tihomir. A od moje godine, šire gledano, tu su još: Čirilo Friganović, Marko Krnčević, Ante Bukić, Čiro Nimić. Lipo je bilo, e, lipo je bilo. Ma, bilo je sve lipo i dobro dok nisan iša u logor, u internaciju. Vraga san ja iša — otralo me. Ko je koga pita očes ili nećeš ići. Diglo me najprin na Molat, pa onda doli u Italiju. Sriačo što nismo ubiveni. Pop Krešo Zorić nam puno vaja. Da nije bilo njega ko zna što bi bilo s nama.

LIPO NAM JE MOGU VAM REĆI

Kad su došli naši, odaziva san se svakom poslu. I na pilanu, i na bartu, u kamenu. Dobrovoljno. Tu mi je radila i sadašnja supruga, onda to nije bila, je li, u koju san se zaljubija. Ona je bila udovica. Njezin muž, Mile Jmaković, poginija je u partizanima. Imala je čer Vinku koja je i danas živa. Mlada je od mene 16 godina, nije to tako loše moren van reći, naročito sada kada san ponešto pa na noge i inače. A o polju da ne govorim. Moja Marija još ode na feratu ili auton, pa ono teke što imamo uradi. Pomogne i sin Boško, ne bi bija red da ne rečen da pomogne, ali žena sve to drži ipak. Inače je sve to pomalo i smišno, znate. Kad je ona bila diti, a ja već cili momak, bija san prijatelj s njezinim bratom Ivanom Batinićem, ča im bija pokojni Paša, arumast čovik a volija je i piti, pa je drža na rukama, zafkava se s njomen. Ko je tada i mislija o ženidbi i svemu tome. Ona je poslin otišla svojim putom, a ja svojim, pa su nam se onda putovi ukrstili i, eto — di smo, tu smo. A ono najozbiljnije s njom počelo je zapravo u derdinu. Kad se nije radilo onda se išlo tamo, ladovali smo, ona šetala s malon Vinkom. Ja gleda, ona gledala, pa se zagledali. Ja san tada već ima i godine, ali nikad nije kasno za učiniti pravu stvar. Onda ja dođen k njoj i rečen kako je tribalo da rečen.

U školu san iša ka i drugi iz moje generacije — išli dok nije bukniya prvi rat. Tu u Julovića smo išli u pučku školu. Zna san dobro ćirilicu, latinicu, račun. Ali teško bi ja po školi da nisan s braton Vicom spava u istoj sobi. Pa me on naučija sve to. Poslin san puno toga zaboravija naravski. Posal koji san radija nije se temeljija na školi, dovoljno je bilo imati dobre mišice

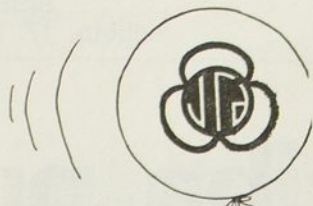
Ona nije imala ništa protiv. I otad smo već 40 godina zajeano. I lipo nam je mogu van reći. Baren je meni lipo, ha, ha. A kako i ne bi bilo kad san uvik bija okružen ono što velu ovi mladi lipšim spolon. Tu je žena, pa čer Mira, pa onda druga čera Majda i pastorka Vinka. Sad ne moren reći da su sve one i sad tute, svaka ima svoj život, ali navrate, site nas se.

MALI, DI TI JE DIDA

U školu san iša ka i drugi iz moje generacije — išli dok nije bukniya prvi rat. Tu u Julovića smo išli u pučku školu. Zna san dobro ćirilicu, latinicu, račun. Ali teško bi ja po školi da nisan s braton Vicom spava u istoj sobi. Pa me on naučija sve to. Poslin san puno toga zaboravija naravski. Posal koji san radija u životu nije se temeljija na školi, dovoljno je bilo imati dobre mišice. A brat Vice bija najučeniji od nas. Volija je knjigu iznad svega. Meni je dava pokoji dinar za revenu samo da ga pustim na miru, da more učiti. Čacu i strica diglo je u vojsku, a dida mene za ruku: »Ajde, veli, s menom, pravi mi društvo«. Pa ja s njim u polje karon. Ja poslin gontija konje i sve to. Jedanput, bilo je to upravo na ultim od godine, vraćali se iz polja ja i dida. Ja sidim naprid, a dida ostraga. Naslonija se na stupac o kara, nije ni vidija kako je banda o kara otišla mimo stupca, pa mu rukav od kabana se omota oko kola i poteglo ga. Dida ispame na putu, ja nisan ni vidija. Onda me prisritinu na putu neki ljudi i zapitaju: »Mali, di ti je dida?« Ja se okrenem, a dide nema. Onda se vratim i nađemo ga nasrid puta, tu na Egeru, zapravo još bliže gradu — na Biocima. Dovezemo dida kući, a baba uzme grintati: »A šta je na zadnji od godine tribalo ići u polje, zar nije bilo bolje ostati moliti se bogu.« Neki su govorili da je didi otišla kičma, drugi govorili o hubrigu. Taj isti dan pridveče dida je umra. A meni je bilo 12 godina.

NEMA VIŠE PRAVIH TOVERNAŠA

Konja i kar smo uvik imali. Poslin smo ku pili i dendingeru. Već san reka da san život proveja u polju. Ali o kad su uveli one semafore na ražinsko raskrižje, ne iden više u polje. Nije to za mene. Dodeš tamo na semafore, mi stanemo, a ono se svitla minjaju, mi čekaj, čekaj, a aute jure čas tamo čas vamo, ne moreš ih okom pratiti. I ko će na sve paziti — na svitla i na aute. Nisu ta pusta svitla za nas težake što smo naučili na svoj mir i svoj red. Jedan je naš težak i strada na tim semaforima, nije se čovik snaša. Čeka, čeka, pa krenija. Krenili i auti i eto ti nesriće. Za to ne triba puno. I onda san ja reka: »E, moj Ive, nije za te više polje.« Iako san u polju ostarija, snagu izgubija. Taka vrmena dođu, je li. A snage nekad bilo i na pretek. Onda san se bavija prascima. Malo ko od šibenski težaka da nije drža svoga prasca. Kad bi došlo vrime od klanja nisan se moga braniti od mušterija. Iša san prijateljski. Digdi teke bržole, a digdi koja druga usluga. Jedno s drugim, je li. A moga san biti i mesar. Ima san lipu priliku, zvali su me, a ja se nešto mislija i tako osta u polje. Brat Vice bija je pravnik. Luka je završija za bravara, Marinko bija dvodjelac, sestra Milka šalturica, a ja osta težak. U svoju kuću drža san tovernu i sad držim. Zakratko, uglavnom. Ono što iman ode brzo. Iako ni toverne nisu ka što su nekad bile, Nema više pravih tovernaša koji su znali popiti, zapivati, nasmijati se, narugati po onu našu šibensku, bez zla i nekih namjera. Neki novi gosti sada. Više ozbiljni razgovori negoli smij i pisma. Samo se vade čekovi, govori koliko ko ima penziju i kako je teško. Ka da je nekad bilo puno lakše i puno bolje. Samo su ljudi drukčije shvaćali život i življenje, ništa više.

(Karikatura: S. Nadarević)

Oglašavajte u „Šibenskom listu“

Od sljedećeg broja »Šibenskog lista« male oglase objavljujemo

BESPLATNO

Meštri ceremonijala

Postalo je nekako uobičajeno da nas šibenski pekari, ovdje mislim isključivo na one iz društvenog sektora, zaposlene u RO »Krka«, obraduju početkom sezone najavom nemalih mogućnosti u proizvodnji kruha i peciva.

U restoranu hotela »Krka« pekari su, prije neki dan, izložili ni manje ni više nego 25 najrazličitijih vrsta kruha i peciva, boji poznavao (i brojni degustatori) kažu — de luxe kvalitete.

Sudeći po viđenom, ovogodišnje ljeto (i ono što dolazi iza) moglo bi nam biti »krušno i beričetno«.

Nemam ništa protiv »Krke«, govori Paško M. umirovljenik ne od jučer. Svaka im čast na onome što su učinili i hvala na pozivu za degustaciju ujedno. Bilo je pravo uživanje provati ovo i ona, zagledati ovaj i onaj proizvod. To što su »Krkaši« prikazali počev od Rogene, specijalnog crnog kruha, pa do onog što su ga nazvali alpskim, onda

onog što se od njega mršavi itd. toga se ne bi sramili ni Nijemci ni Talijani ni bilo tko ko ima priliku i potrebu da kupi kruha u nas za vrijeme sezone. Samo, nažalost, to moran kazati ode i na ovom mistu, usprkos bogatoj zbirci i prikazu vlastitih mogućnosti u proizvodnji, u prodaji se može, kao i uvijek, naći tek uobičajeni izbor — »Šibenka«, »turist«, sve mršaviji »francuz« i bez mrve raži — »šegala«. Kad čovik sve zbroji i odbije, ispada da smo meštri ceremonijala i vanjskog blještavila kalemljenog na sivilu i prosječnosti svakodnevnice ponude.

Ni šibenski trgovci, posebno oni zaposleni u »Šibenkinj« samoposluzi na Šubičevcu, nisu veliki optimisti — »Krka« prezentira i reklamira, kažu oni, a mušterije nam, između ostalog, bižu u privatni sektor poradi i najviše radi (privatnog) kruha čija je proizvodnja lišena dodatnog dinara u reklamne svrhe ili tome slično.

uz rub, po rubu...

Mirko Peršen

Bardu se i dalje piše

Drukčiji je, bogami, bio onaj moj »Vjesnik«!

ČOVJEČE, (NE)LJUTI SE

Građevinari trče „počasni krug“

● Izvršno vijeće SO Šibenik? Trebao bih druga...

— Izvolite, molim.

● Nešto bih vas priupitao.

— Samo vi priupitajte. A o čemu

● O »slučaju Hefner«

— I što s tim?

● Ništa. Samo bih htio o nekim stvarima...

— Vi ste svjedok... ili tako nešto?

● Nisam.

— Zelite nešto dodati, kazati što nije kazano ili slično?

● Ni to. Htio sam vam samo postaviti jedno pitanje u vezi...

— O da! Smatrate da nam nisu dostatni profesionalci kojima je specijalnost upravo postavljanje pitanja? I to raznoraznih! Gotovo na svakom zajedničkom skupu! Oni profesionalno pitaju, a naša je dužnost...

● Da odgovorite, ako odgovorite! I kad odgovorite! To znam. Ali ja, za razliku od drugih, problemu prilazim s druge strane, obrnute. Iz suprotnog pravca.

— Baš iz suprotnog?

● Dabome! Mene ne zanima što niste rekli ili pak što su učinile vaše službe i komiteti, a bilo bi bolje da nisu, barem biste vi tako želili, budući da je uvijek lakše pametovati u tuđoj kući negoli u vlastitoj, već obrnuto — što smjera Hefner? On, navodno, prelazi u ofenzivu? Navodno veli...?

— I mislite da mene zanima što on navodno govori i veli?

● A vi? Što velite, vi?

— Mi smo svoje rekli.

● Ali niste ništa učinili po tom.

Niste riječi pretočili u djela!

— Ko to kaže!? Što vi to govorite?

● Ništa. Rekao sam da me zanima druga strana medalje.

— A to što mi činimo i što smo učinili dođe vam tek tako — pomoćna staza na koju se uvijek moguće vratiti?

● Jadne moje noge kad bih se posve pouzdao u tu stazu! To je, navodno, nemoguće i delegatima Općinske skupštine koji su upravo imali namjeru da opterče »počasni krug« i »dodatnim« argumentima op-

ćinskih službi potkrijepe svoje viđenje kompletne stambene izgradnje u Pirovcu bazirane na »slučaju Hefner«!

— Ne bih imao što dodati onom što sam već jedanput rekao — naše službe rađe i već su odradile dio zadatka. Tako je Sekretarijat za inspeksijske poslove...

● I dok vi prikupljate dokazni materijal, postupno se upuštajući u urbanističko-građevinske vratolomije papirnato tipa, dotle Hefner puca »praznom« municijom?

— Praznom ili ne, to tek treba vidjeti.

● Na jednoj od idućih sjednica Općinske skupštine?

— Nisam to rekao i ne ulazim u to.

● Ali pretpostavljate da bi se pila mogla okrenuti naopako i odbornici, moguće, raspravljati o dva slučaja?

— To vi kažete!

● Ali Hefner nagovještava...?

— Nisam ničiji odvjetnik još manje tumač tuđih misli.

● Hefneru i tako ne treba od-vjetnik, a ni sam nema dlake na jeziku!

— Svatko ima pravo da se brani uz pretpostavku da je spreman stati iza svojih riječi i odgovarati za svoje postupke.

● Mislite na Gulama i odborničko pitanje u vezi...?

— Ništa ja ne mislim, govorim načelno.

● Kao što su bile načelne i odluke o dodjeli, sada već spornih, papira Hefneru i graditeljima?

— O tom — potom! Ne valja unaprid stvarati sud o nečem, još manje zaključke.

● Treba čekati, dakle?

— Dabome.

...Pa, (pri)čekat ćemo.

Istina, ne u već »obilježenom« skladištu u Pirovcu!

VELIzar

ŠIBENSKI LIST

Osnivač Općinska konferencija SSRN Šibenik; Izdaje INFORMATIVNI CENTAR; Predsjednik PO Milan RADOŠ; Predsjednik Savjeta Informativnog centra Drago PUTNIKOVIC; Glavni i odgovorni urednik Đuro BEČIR; Tehnički urednik Stjepan BARANOVIC; Uređuje redakcijski kolegij; List izlazi subotom; Adrese: INFORMATIVNI CENTAR ŠIBENIK, Ulica B. Petranovića 3; Telefon (centrala) 25-622; Direktor 29-480; Rukopisi se ne vraćaju PRETPLATA na list za SFRJ za tri mjeseca 32.500 za pola godine 65.000 i za godinu 130.000 dinara; za inozemstvo dvostruko; žiro račun 34600-603-975 kod SDK Šibenik; Tisak SRO »Štampa« Šibenik; Rješenjem Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH, broj 2829/1-1978. »Šibenski list« oslobođen je osnovnog poreza na promet